

Službeni list

Europske unije

C 211

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 59.
13. lipnja 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 211/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 211/02	Predmet C-200/13 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 21. travnja 2016. – Vijeće Europske unije protiv Bank Saderat Iran, Europske komisije (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv širenja nuklearnog oružja — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Zamrzavanje financijskih sredstava iranske banke — Obveza obrazlaganja — Postupak usvajanja akta — Očita pogreška u ocjeni)	2
2016/C 211/03	Predmet C-366/13: Presuda Suda (prvo vijeće) od 20. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Profit Investment SIM SpA, u likvidaciji protiv Stefana Ossija i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pojam „nepomirljivih odluka” — Tužbe, koje nemaju isti predmet, upućene protiv više tuženika koji imaju domicil u različitim državama članicama — Uvjeti ugovorene nadležnosti — Klausula o prenošenju nadležnosti — Pojam „stvari koje se odnose na ugovore” — Provjera nepostojanja valjanog ugovornog odnosa)	3

HR

Zbog zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njezina nova autentična verzija.

2016/C 211/04	Predmet C-689/13: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italija) – Puligienica Facility Esco SpA (PFE) protiv Airgest SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava usluga — Direktiva 89/665/EEZ — Članak 1. stavci 1. i 3. — Postupak pravne zaštite — Tužba za poništenje koju je protiv odluke o odabiru podnio ponuditelj čija ponuda nije odabrana — Protutužba uspješnog ponuditelja — Pravilo nacionalne sudske prakse koje nalaže prethodno ispitivanje protutužbe i, ako je ona osnovana, proglašenje glavne tužbe nedopuštenom bez odlučivanja o meritumu — Spojivost s pravom Unije — Članak 267. UFEU-a — Načelo nadređenosti prava Unije — Načelo prava koje je ustanovljeno na općoj sjednici upravnog vrhovnog suda države članice — Nacionalni propis kojim je predviđeno da je ta odluka obvezna za sva vijeća toga suda — Obveza vijeća koje donosi odluku o pitanju koje potpada pod pravo Unije, u slučaju neslaganja s odlukom opće sjednice, da uputi potonjem to pitanje — Mogućnost ili obveza vijeća da uputi Sudu zahtjev za prethodnu odluku)	4
2016/C 211/05	Predmet C-131/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino protiv Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno (Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Uredba (EZ) br. 565/2002 — Članak 3. stavak 3. — Carinska kvota — Češnjak argentinskog podrijetla — Uvozne dozvole — Neprenosivost prava koja proizlaze iz uvoznih dozvola — Izbjegavanje mjera — Zloporaba prava — Pretpostavke — Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 — Članak 4. stavak 3.)	5
2016/C 211/06	Spojeni predmeti C-186/14 P i C-193/14 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2016. – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. i dr. protiv Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Vijeća Europske unije, Europske komisije i Vijeće Europske unije protiv Talijanske Republike i dr. (Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 3. stavci 5., 7. i 9. — Članak 6. stavak 1. — Uredba (EZ) br. 926/2009 — Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Kine — Konačna antidampinška pristojba — Utvrđivanje postojanja prijetnje štete — Uzimanje u obzir podataka nakon razdoblja ispitnog postupka)	6
2016/C 211/07	Predmet C-294/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – ADM Hamburg AG protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Carinski zakonik Zajednice — Carinske povlastice — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 74. stavak 1. — Proizvodi s podrijetlom iz države korisnice — Prijevoz — Pošiljke koje se sastoje od mješavine sirovog ulja palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz nekoliko država koje uživaju istu carinsku povlasticu)	7
2016/C 211/08	Predmet C-315/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Marchon Germany GmbH protiv Yvonne Karaszkievicz (Zahtjev za prethodnu odluku — Samozaposleni trgovački zastupnici — Direktiva 86/653/EEZ — Članak 17. stavak 2. — Odšteta za stranke — Pretpostavke za određivanje — Osiguravanje novih stranaka — Pojam „nove stranke” — Stranke nalogodavca koje prvi put kupuju robu čija je prodaja povjerena trgovačkom zastupniku)	8
2016/C 211/09	Predmet C-324/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Krajowa Izba Odwoławcza – Poljska) – Partner Apelski Dariusz protiv Zarząd Oczyszczania Miasta (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Tehničke i/ili stručne sposobnosti gospodarskih subjekata — Članak 48. stavak 3. — Mogućnost oslanjanja na sposobnosti drugih subjekata — Uvjeti i oblici — Vrsta povezanosti između ponuditelja i drugih subjekata — Izmjena ponude — Poništenje i ponavljanje elektroničke dražbe — Direktiva 2014/24/EU)	8

2016/C 211/10	Predmet C-377/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku Krajský soud v Praze – Republika Češka) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová protiv FINWAY a.s. (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 7. — Nacionalna postupovna pravila koja uređuju stečajni postupak — Dugovanja koja proizlaze iz ugovora o potrošačkom kreditu — Učinkoviti pravni lijek — Točka 1. podtočke (e) priloga — Neproporcionalnost iznosa naknade — Direktiva 2008/48/EZ — Članak 3. točka (l) — Ukupni iznos kredita — Točka I. Priloga I. — Iznos povlačenja novca — Izračun efektivne kamatne stope — Članak 10. stavak 2. — Obveza pružanja informacija — Ispitivanje po službenoj dužnosti — Sankcija)	10
2016/C 211/11	Spojeni predmeti C-381/14 i C-385/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona – Španjolska) – Jorge Sales Sinués protiv Caixabank SA (C-381/14), i Youssef Drame Ba protiv Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Ugovori koje prodavatelji robe i pružatelji usluga sklapaju s potrošačima — Hipotekarni ugovori — Klauzula o najnižoj kamatnoj stopi — Ispitivanje odredbe radi proglašenja njezine ništavosti — Kolektivni postupak — Postupak za dobivanje sudskog naloga — Prekid pojedinačnog postupka koji ima isti predmet)	11
2016/C 211/12	Predmet C-397/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku Sąd Najwyższy – Poljska) – Polkomtel sp. z o.o. protiv Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/22/EZ — Članak 28. — Nezemljopisni brojevi — Mogućnost da krajnji korisnici koji borave u državi članici operatora imaju pristup uslugama koje se koriste nezemljopisnim brojevima — Direktiva 2002/19/EZ — Članci 5., 8. i 13. — Ovlasti i odgovornosti državnih regulatornih tijela u vezi s pristupom i međusobnim povezivanjem — Određivanje, izmjena ili ukidanje obveza — Određivanje obveze poduzećima koja nadziru pristup krajnjim korisnicima — Kontrola cijena — Poduzeće koje nema znatniju tržišnu snagu — Direktiva 2002/21/EZ — Rješavanje sporova među poduzećima — Odluka državnog regulatornog tijela o određivanju uvjeta suradnje i načina utvrđivanja cijene za usluge između poduzeća)	11
2016/C 211/13	Predmet C-441/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Dansk Industri (DI), djelujući za Ajos A/S protiv nasljednikâ Karsten Eigil Rasmussen (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Direktiva 2000/78/EZ — Načelo nediskriminacije na temelju dobi — Nacionalni propis protivan direktivi — Mogućnost pojedinca da se poziva na odgovornost države zbog povrede prava Unije — Spor između pojedinaca — Vaganje različitih prava i načela — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Uloga nacionalnog suda)	12
2016/C 211/14	Predmet C-460/14: Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Johannes Evert Antonius Massar protiv DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje troškova pravne zaštite — Direktiva 87/344/EEZ — Članak 4. stavak 1. — Slobodan izbor odvjetnika od strane ugovaratelja osiguranja — Sudski ili upravni postupak — Pojam — Odobrenje javnog tijela poslodavcu da raskine ugovor o radu)	13
2016/C 211/15	Predmet C-483/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof, Austrija) – KA Finanz AG protiv Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group (Zahtjev za prethodnu odluku — Rimska konvencija — Mjerodavno pravo — Prekogranično spajanje — Direktiva 78/855/EEZ — Direktiva 2005/56/EZ — Spajanje preuzimanjem — Zaštita vjerovnika — Prijenos cjelokupne aktive i pasive društva koje je predmet preuzimanja na društvo preuzimatelja)	14
2016/C 211/16	Predmet C-522/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Sparkasse Allgäu protiv Finanzamt Kempten (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Članak 49. UFEU-a — Pravni propis države članice koji kreditnim institucijama propisuje obvezu da poreznoj upravi priopće informacije o imovini preminulih klijenata u cilju naplate poreza na nasljedstvo — Primjena tog pravnog propisa podružnice sa sjedištem u drugoj državi članici u kojoj bankarska tajna načelno zabranjuje takvo priopćavanje)	14

2016/C 211/17	Predmet C-546/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Udine – Italija) – postupak koji je pokrenuo Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., u stečaju (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Direktiva 2006/112/EZ — Insolventnost — Postupak nagodbe s vjerovnicima — Djelomična isplata dugova s osnove PDV-a)	15
2016/C 211/18	Predmet C-556/14 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. travnja 2016. – Holcim (Romania) SA protiv Europske komisije (Žalba — Okoliš — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova u Europskoj uniji — Direktiva 2003/87/EZ — Članci 19. i 20. — Uredba (EZ) br. 2216/2004 — Članak 10. — Sustav evidencija o transakcijama emisijskih jedinica — Odgovornost na temelju krivnje — Odbijanje Komisije da otkrije informacije i zabrani sve transakcije povezane s ukradenim emisijskim jedinicama — Odgovornost bez krivnje)	16
2016/C 211/19	Predmet C-558/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – Mimoun Khachab protiv Subdelegación del Gobierno en Álava (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/86/EZ — Članak 7. stavak 1. točka (c) — Spajanje obitelji — Uvjeti za ostvarenje prava na spajanje obitelji — Stabilna, redovita i dovoljna novčana sredstva — Nacionalni propis koji dopušta procjenu vjerojatnosti da će sponzor zadržati svoje izvore prihoda — Sukladnost)	16
2016/C 211/20	Predmet C-561/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Caner Genc protiv Integrationsministeriet (Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska — Odluka br. 1/80 — Članak 13. — Klauzula standstill — Spajanje obitelji — Nacionalni propisi koji predviđaju nove, strože uvjete u području spajanja obitelji za ekonomski neaktivne članove obitelji turskih državljana koji su ekonomski aktivni te borave i imaju pravo boravka u predmetnoj državi članici — Uvjet dovoljne veze da postoji temelj za uspješnu integraciju)	17
2016/C 211/21	Predmet C-572/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH protiv Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Članak 5. stavak 3. — Pojam „stvari koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte” — Direktiva 2001/29/EZ — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu — Članak 5. stavak 2. točka (b) — Pravo reproduciranja — Iznimke i ograničenja — Reproduciranje za privatnu uporabu — Pravična naknada — Neplaćanje — Moguća obuhvaćenost područjem primjene članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 44/2001)	18
2016/C 211/22	Predmet C-5/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Amsterdam – Nizozemska) – AK (*) protiv Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand (Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje troškova pravne zaštite — Direktiva 87/344/EEZ — Članak 4. stavak 1. — Slobodan izbor odvjetnika od strane ugovaratelja osiguranja — Sudski ili upravni postupak — Pojam — Prigovor protiv odbijanja odobrenja pristupa skrbi)	18
2016/C 211/23	Predmet C-100/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. travnja 2016. – Netherlands Maritime Technology Association protiv Europske komisije, Kraljevine Španjolske (Žalba — Državne potpore — Sustav prijevremene amortizacije vrijednosti određene imovine stečene financijskim najmom — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore — Nepokretanje službenog istražnog postupka — Nedostatnost i nepotpunost istrage — Obveza obrazlaganja — Selektivnost)	19
2016/C 211/24	Predmet C-193/15 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. travnja 2016. – Tarif Akhras protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Mjere ograničavanja protiv Sirijske Arapske Republike — Mjere protiv osoba i subjekata koji imaju koristi od režima ili koji ga podupiru — Dokaz osnovanosti uvrštavanja na popise — Skup indicija — Iskrivljavanje dokaza)	20

2016/C 211/25	Predmet C-266/15 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2016. – Central Bank of Iran protiv Vijeća Europske unije (Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Kriterij koji se odnosi na materijalnu, logističku ili financijsku potporu iranskoj vladi — Financijske usluge središnje banke)	20
2016/C 211/26	Predmet C-284/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour du travail de Bruxelles – Belgija) – Office national de l'emploi (ONEm) protiv M., M. protiv Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC) (Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 45. i 48. UFEU-a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 15. stavak 2. — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 67. stavak 3. — Socijalna sigurnost — Naknada za nezaposlenost namijenjena dopuni prihoda od rada u nepunom radnom vremenu — Priznavanje prava na to davanje — Navršavanje razdoblja zaposlenja — Zbrajanje razdoblja osiguranja ili zaposlenja — Uzimanje u obzir razdoblja osiguranja ili zaposlenja navršenih prema zakonodavstvu druge države članice)	21
2016/C 211/27	Spojeni predmeti C-404/15 i C-659/15 PPU: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. travnja 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Njemačka) – Izvršenje europskih uhiđenih naloga izdanih protiv Pála Aranyosija (C-404/15), Roberta Căldăraru (C-659/15 PPU) (Zahtjev za prethodnu odluku — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđeni nalog — Razlozi za odbijanje izvršenja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 4. — Zabrana nečovječnog i ponižavajućeg postupanja — Uvjeti oduzimanja slobode u državi članici izdateljici naloga)	21
2016/C 211/28	Predmet C-84/16 P: Žalba koju je 12. veljače 2016. podnio Continental Reifen Deutschland GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. prosinca 2015. u predmetu T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	22
2016/C 211/29	Predmet C-106/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2016. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. in Liquidation	23
2016/C 211/30	Predmet C-113/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2016. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Günther Horváth protiv Vas Megyei Kormányhivatal	24
2016/C 211/31	Predmet C-114/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2016. uputio Kúria (Mađarska) – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	25
2016/C 211/32	Predmet C-129/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2016. uputio Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Túrkevei Tejtermelő Kft. protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	25
2016/C 211/33	Predmet C-131/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2016. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik protiv Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	26
2016/C 211/34	Predmet C-135/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2016. uputio Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Georgsmarienhütte GmbH i dr. protiv Savezne Republike Njemačke	27
2016/C 211/35	Predmet C-144/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Portugal) – Município de Palmela protiv ASAE-a – Divisão de Gestão de Contraordenações	27
2016/C 211/36	Predmet C-147/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Vrederegrecht te Antwerpen (Belgija) – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW protiv Susan Romy Jozef Kuijpers	28

2016/C 211/37	Predmet C-156/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2016. uputio Finanzgericht München (Njemačka) – Tigers GmbH protiv Hauptzollamt Landshut	29
2016/C 211/38	Predmet C-158/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2016. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Španjolska) – Margarita Isabel Vega González protiv Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	30
2016/C 211/39	Predmet C-163/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2016. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS protiv Van Haren Schoenen BV	30
2016/C 211/40	Predmet C-172/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2016. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer protiv Swiss International Air Lines AG	31
2016/C 211/41	Predmet C-173/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2016. uputio Court of Appeal (Irska) – M. H. protiv M. H.	31
2016/C 211/42	Predmet C-183/16 P: Žalba koju je 31. ožujka 2016. podnio Tilly-Sabco protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 14. siječnja 2016. u predmetu T-397/13, Tilly-Sabco protiv Komisije	32
2016/C 211/43	Predmet C-184/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grčka) 1. travnja 2016. – Ovidiu-Mihaita Petrea protiv Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis	33
2016/C 211/44	Predmet C-189/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. travnja 2016. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck protiv Pensionsmyndigheten	34
2016/C 211/45	Predmet C-194/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2016. uputio Riigikohus (Estonija) – Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan protiv Svensk Handel AB	35
2016/C 211/46	Predmet C-199/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2016. uputio Conseil d'État (Belgija) – État belge protiv Maxa-Manuela Nianga	36
2016/C 211/47	Predmet C-200/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2016. uputio Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança, S.A. protiv ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial, S.A. i drugi	36
2016/C 211/48	Predmet C-203/16 P: Žalba koju je 12. travnja 2016. podnio Dirk Andres (stečajni upravitelj u pogledu imovine Heitkamp BauHolding GmbH), ranije Heitkamp BauHolding GmbH protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH protiv Europske komisije	37
2016/C 211/49	Predmet C-208/16 P: Žalba koju je 14. travnja 2016. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH protiv Europske komisije	38
2016/C 211/50	Predmet C-228/16 P: Žalba koju je 22. travnja 2016. podnio Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 9. veljače 2016. u predmetu T-639/16, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) protiv Europske komisije	39

Opći sud

2016/C 211/51	Predmet T-221/08: Presuda Općeg suda od 26. travnja 2016. – Strack protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na OLAF-ov spis istrage — Tužba za poništenje — Odluke o prešutnom i izričitom odbijanju pristupa — Izuzeće koje se odnosi na privatnost i integritet pojedinca — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa trećih osoba — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu procesa odlučivanja — Obveza obrazlaganja — Izvanugovorna odgovornost”)	41
---------------	---	----

2016/C 211/52	Predmet T-556/11: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – European Dynamics Luxembourg i dr. protiv EUIPO-a („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Razvoj softvera i usluge održavanja — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Rangiranje ponuditelja u postupku prema kaskadnom sustavu — Razlozi za isključenje — Sukob interesa — Jednako postupanje — Dužnost pažnje — Kriteriji dodjele — Očita pogreška u ocjeni — Obveza obrazlaganja — Izvanugovorna odgovornost — Gubitak prilike”)	42
2016/C 211/53	Predmet T-316/13: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – Pappalardo i dr. protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost — Ribarstvo — Očuvanje ribolovnih resursa — Oporavak plavoperajne tune — Hitne mjere o zabrani ribolova okružujućim mrežama plivaricama — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)	43
2016/C 211/54	Predmet T-154/14: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – ANKO protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) — Projekti Perform i Oasis — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahjev — Zatezne kamate”)	44
2016/C 211/55	Predmet T-155/14: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – ANKO protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru Šestog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002.-2006.) — Projekti Persona i Terregov — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahjev — Zatezne kamate”)	44
2016/C 211/56	Predmet T-267/14: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Zehnder Group International protiv EUIPO-a – Stiebel Eltron (comfotherm) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije comfotherm — Raniji verbalni nacionalni žig KOMFOT-HERM — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda — Relevantna javnost — Međuovisnost kriterija”)	45
2016/C 211/57	Predmet T-463/14: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – Österreichische Post protiv Komisije („Direktiva 2004/17/EZ — Postupci nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga — Provedbena odluka o izuzimanju određenih usluga u poštanskom sektoru u Austriji od primjene Direktive 2004/17 — Članak 30. Direktive 2004/17 — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”)	46
2016/C 211/58	Predmet T-777/14: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Fon Wireless protiv EUIPO-a – Henniger (Neofon) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Neofon — Raniji verbalni nacionalni žig FON — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	47
2016/C 211/59	Predmet T-803/14: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Gervais Danone protiv EUIPO-a – Mahou (B'lue) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije B'lue — Raniji verbalni žig Europske unije BLU DE SAN MIGUEL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	47
2016/C 211/60	Predmet T-21/15: Presuda Općeg suda od 26. travnja 2016. – Franmax protiv EUIPO-a – Ehrmann (Dino) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dino — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje dinosaura — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	48

2016/C 211/61	Predmet T-52/15: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Sharif University of Technology protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprječavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje financijskih sredstava — Potpora iranskoj vladi — Aktivnosti istraživanja i tehnološkog razvoja u vojnim područjima ili područjima povezanim s vojskom — Prava obrane — Pravo na učinkovitu pravnu zaštitu — Pogreška koja se tiče prava i pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Proporcionalnost — Zloraba ovlasti — Zahtjev za naknadu štete”)	49
2016/C 211/62	Predmet T-54/15: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Jäikekon SM-liiga protiv EUIPO-a (Liiga) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Liiga — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	49
2016/C 211/63	Predmet T-89/15: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – Niagara Bottling protiv EUIPO-a (NIAGARA) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig NIAGARA — Apsolutni razlozi za odbijanje — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	50
2016/C 211/64	Predmet T-144/15: Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – L'Oréal protiv EUIPO-a – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA — Raniji verbalni žig Europske unije IDEALINA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	51
2016/C 211/65	Predmet T-539/13: Rješenje Općeg suda od 21. travnja 2016. – Inclusion Alliance for Europe protiv Komisije („Tužba za poništenje — Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) — Projekti MARE, Senior i ECRN — Povrat dijela isplaćenog financijskog doprinosa — Odluka o izvršenju — Priroda tužbenih razloga — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana”)	51
2016/C 211/66	Predmet T-83/16: Tužba podnesena 18. veljače 2016. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba protiv EUIPO-a – ING-DIBA (WIDIBA)	52
2016/C 211/67	Predmet T-84/16: Tužba podnesena 18. veljače 2016. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba protiv EUIPO-a – ING-DIBA (widiba)	53
2016/C 211/68	Predmet T-115/16: Tužba podnesena 18. ožujka 2016. – Sandvik Intellectual Property protiv EUIPO-a – Unipapel (ADVEON)	54
2016/C 211/69	Predmet T-142/16: Tužba podnesena 4. travnja 2016. – Dröge i dr. protiv Komisije	55
2016/C 211/70	Predmet T-149/16: Tužba podnesena 11. travnja 2016. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor protiv Komisije	56
2016/C 211/71	Predmet T-150/16: Tužba podnesena 6. travnja 2016. – Ecolab USA protiv EUIPO-a (ECOLAB)	57
2016/C 211/72	Predmet T-152/16: Tužba podnesena 11. travnja 2016. – Megasol Energie protiv Komisije	58
2016/C 211/73	Predmet T-155/16: Tužba podnesena 6. travnja 2016. – CFA Institute protiv EUIPO-a – Bloss i drugi (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2016/C 211/74	Predmet T-156/16: Tužba podnesena 7. travnja 2016. – CFA Institute protiv EUIPO-a – Ernst i Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	60
2016/C 211/75	Predmet T-159/16: Tužba podnesena 15. travnja 2016. – Metronia protiv EUIPO-a – Zitro IP (TRIPLE O NADA)	61

2016/C 211/76	Predmet T-172/16: Tužba podnesena 15. travnja 2016. – Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni protiv Komisije	61
2016/C 211/77	Predmet T-174/16: Tužba podnesena 18. travnja 2016. – Wessel-Werk protiv EUIPO-a – Wolf PVG (mlaznice za usisivače)	62
2016/C 211/78	Predmet T-175/16: Tužba podnesena 18. travnja 2016. – Wessel-Werk protiv EUIPO-a – Wolf PVG (mlaznice za usisivače)	63
2016/C 211/79	Predmet T-177/16: Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Mema protiv CPVO-a (Braeburn 78 (11078))	64
2016/C 211/80	Predmet T-178/16: Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Policolor protiv EUIPO-a – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)	65
Službenički sud		
2016/C 211/81	Predmet F-141/15: Tužba podnesena 23. ožujka 2016. – ZZ protiv Komisije	66
2016/C 211/82	Predmet F-101/12: Rješenje Službeničkog suda od 26. travnja 2016. – Claus protiv Komisije	66

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2016/C 211/01)

Posljednja objava

SL C 200, 6.6.2016.

Prethodne objave

SL C 191, 30.5.2016.

SL C 175, 17.5.2016.

SL C 165, 10.5.2016.

SL C 156, 2.5.2016.

SL C 145, 25.4.2016.

SL C 136, 18.4.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 21. travnja 2016. – Vijeće Europske unije protiv Bank Saderat Iran, Europske komisije

(Predmet C-200/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv širenja nuklearnog oružja — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Zamrzavanje financijskih sredstava iranske banke — Obveza obrazlaganja — Postupak usvajanja akta — Očita pogreška u ocjeni)

(2016/C 211/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i M. Bishop, agenti)

Druge stranke u postupku: Bank Saderat Iran (zastupnici: D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, S. Jeffrey, S. Ashley i A. Irvine, solicitors), Europska komisija (zastupnici: D. Gauci i M. Konstantinidis, agenti)

Intervenijent u potporu žalitelju: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: L. Christie, S. Behzadi-Spencer, agenti, uz asistenciju S. Lee, barrister)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Protužalba se odbija.
3. Vijeće Europske unije snosit će, osim vlastitih, i troškove Banka Saderat Iran iz obaju stupnjeva postupka, osim troškova protužalbe.
4. Bank Saderat Iran snosit će, osim vlastitih troškova povezanih s protužalbom, i troškove Vijeća Europske unije povezane s protužalbom.
5. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Europska komisija snosit će vlastite troškove iz obaju stupnjeva postupka.

⁽¹⁾ SL C 171, 15. 6. 2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 20. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Profit Investment SIM SpA, u likvidaciji protiv Stefana Ossija i dr.

(Predmet C-366/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pojam „nepomirljivih odluka” — Tužbe, koje nemaju isti predmet, upućene protiv više tuženika koji imaju domicil u različitim državama članicama — Uvjeti ugovorene nadležnosti — Klauzula o prenošenju nadležnosti — Pojam „stvari koje se odnose na ugovore” — Provjera nepostojanja valjanog ugovornog odnosa)

(2016/C 211/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profit Investment SIM SpA, u likvidaciji

Tuženici: Stefano Ossi, Commerzbank Brand Dresdner Bank AG, Andrea Mirone, Eugenio Magli, Francesco Redi, Profit Holding SpA, u likvidaciji, Redi & Partners Ltd, Enrico Fiore, E3 SA

Izreka

1. Članak 23. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o sudskoj nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da:

- zahtjev o pisanom obliku utvrđen u članku 23. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 44/2001 u slučaju unošenja klauzule o prenošenju nadležnosti u prospekt o izdavanju kreditnih zapisa ispunjen samo ako je u ugovoru koji su potpisale stranke prilikom izdavanja vrijednosnih papira na primarnom tržištu navedeno prihvaćanje takve klauzule ili se u njemu izravno upućuje na taj prospekt;
- klauzula o prenošenju nadležnosti koja se nalazi u prospektu o izdavanju vrijednosnih papira, koji je sastavio izdavatelj predmetnih vrijednosnih papira, ima učinak prema trećoj osobi koja je stekla te vrijednosne papire od financijskog posrednika ako se utvrdi, a što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev, najprije, da je ta klauzula valjana u odnosu između tog izdavatelja i tog financijskog posrednika, nadalje, da je navedena treća osoba upisom navedenih vrijednosnih papira na sekundarnom tržištu naslijedila od navedenog posrednika prava i obveze vezane uz te iste vrijednosne papire u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom i, konačno, da je treća osoba imala mogućnost upoznati se s prospektom koji sadržava predmetnu klauzulu
- se umetanje klauzule o prenošenju nadležnosti u prospekt o izdavanju kreditnih zapisa može smatrati oblikom koji dopuštaju međunarodni trgovački običaji u smislu članka 23. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 44/2001 na temelju kojeg je moguće pretpostaviti da je osoba na koju se ta klauzula primjenjuje s njome suglasna ako se među ostalim utvrdi, a što treba provjeriti nacionalni sud, s jedne strane, da se gospodarski subjekti u toj grani kod sklapanja te vrste ugovora uobičajeno i redovito ponašaju na taj način i, s druge strane, da su stranke dotad imale poslovne odnose među sobom ili s drugim strankama koje posluju u predmetnom sektoru ili da je predmetno postupanje dovoljno poznato da bi se moglo smatrati ustaljenom praksom.

2. Članak 5. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da tužba radi proglašenja ništavosti ugovora i povrat iznosa pogrešno isplaćenih na temelju tog ugovora potpadaju pod „stvari koje se odnose na ugovore” u smislu te odredbe.
3. Članak 6. stavak 1. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da kada postoje dva zahtjeva podnesena protiv više tuženika koji imaju različite predmete i osnove te nisu međusobno povezani odnosom podređenosti ili nesklada nije dovoljno da se eventualno priznavanje osnovanosti jednog od tih zahtjeva potencijalno može odraziti na opseg prava čija se zaštita traži u slučaju drugog kako bi postojala opasnost od donošenja nepomirljivih odluka u smislu te odredbe.

(¹) SL C 260, 7. 9. 2013.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italija) – Puligienica Facility Esco SpA (PFE) protiv Airgest SpA

(Predmet C-689/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava usluga — Direktiva 89/665/EEZ — Članak 1. stavci 1. i 3. — Postupak pravne zaštite — Tužba za poništenje koju je protiv odluke o odabiru podnio ponuditelj čija ponuda nije odabrana — Protutužba uspješnog ponuditelja — Pravilo nacionalne sudske prakse koje nalaže prethodno ispitivanje protutužbe i, ako je ona osnovana, proglašenje glavne tužbe nedopuštenom bez odlučivanja o meritumu — Spoјivost s pravom Unije — Članak 267. UFEU-a — Načelo nadređenosti prava Unije — Načelo prava koje je ustanovljeno na općoj sjednici upravnog vrhovnog suda države članice — Nacionalni propis kojim je predviđeno da je ta odluka obvezna za sva vijeća toga suda — Obveza vijeća koje donosi odluku o pitanju koje potpada pod pravo Unije, u slučaju neslaganja s odlukom opće sjednice, da uputi potonjem to pitanje — Mogućnost ili obveza vijeća da uputi Sudu zahtjev za prethodnu odluku)

(2016/C 211/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Tuženik: Airgest SpA

uz sudjelovanje: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. podstavak 3. i članak 1. stavak 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007., treba tumačiti na način da se protiv te glavne tužbe, koju je podnio ponuditelj koji ima pravni interes za dobivanje određenog ugovora i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja prava Unije iz područja javne nabave ili kršenja pravila kojima se prenosi to pravo te kojom se traži isključenje drugog ponuditelja, proglasi nedopuštenom zbog primjene nacionalnih postupovnih pravila kojima se predviđa prioritarno ispitivanje protutužbe koju je podnio taj drugi ponuditelj.

2. Članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da se protivi odredbi nacionalnog prava koja se tumači u smislu da, kada je riječ o pravnom pitanju tumačenja ili valjanosti prava, vijeće suda posljednjeg stupnja, ako se ne slaže sa stajalištem koje je navedeno u odluci opće sjednice toga suda, mora uputiti to pitanje navedenoj sjednici te se stoga ne može obratiti Sudu zahtjevom za prethodnu odluku.
3. Članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da, nakon što je zaprimilo odgovor Suda na pitanje koje se odnosi na tumačenje prava Unije koje mu je postavilo ili kada je u sudskoj praksi Suda već dan jasan odgovor na to pitanje, vijeće suda posljednjeg stupnja mora samo poduzeti sve što je potrebno za provedbu tog tumačenja prava Unije.

(¹) SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino protiv Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Predmet C-131/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Uredba (EZ) br. 565/2002 — Članak 3. stavak 3. — Carinska kvota — Češnjak argentinskog podrijetla — Uvozne dozvole — Neprenosivost prava koja proizlaze iz uvoznih dozvola — Izbjegavanje mjera — Zloporaba prava — Pretpostavke — Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 — Članak 4. stavak 3.)

(2016/C 211/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Tuženici: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

uz sudjelovanje: Roberta Cervatija

Izreka

Članak 3. stavak 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 565/2002 od 2. travnja 2002. o utvrđivanju načina upravljanja carinskim kvotama i uspostavi sustava potvrda o podrijetlu za češnjak uvezen iz trećih zemalja i članak 4. stavak 3. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica treba tumačiti na način da im u načelu nije protivan mehanizam kao što je to onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, u kojem, nastavno na narudžbu jednog gospodarskog subjekta, koji je tradicionalni uvoznik u smislu te prve uredbe i koji je iskoristio svoje dozvole za uvoz po preferencijalnoj tarifi, drugom gospodarskom subjektu, koji je također tradicionalni uvoznik koji nema takve dozvole,

— društvo povezano s tim drugim gospodarskim subjektom najprije prodaje robu izvan Europske unije trećem gospodarskom subjektu, koji je novi uvoznik u smislu navedene uredbe i nositelj je takvih dozvola,

- da bi zatim taj treći gospodarski subjekt koristeći se preferencijalnom carinskom tarifom stavio tu robu u slobodan promet u Europskoj uniji i zatim je prodao drugom gospodarskom subjektu i
- da bi naposljetku taj drugi gospodarski subjekt prenio tu robu prvom gospodarskom subjektu, koji na taj način stječe robu uvezenu u okviru carinske kvote predviđene tom istom prvom uredbom iako u tu svrhu nema potrebnu dozvolu.

⁽¹⁾ SL C 194, 24. 6. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2016. – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. i dr. protiv Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Vijeća Europske unije, Europske komisije i Vijeće Europske unije protiv Talijanske Republike i dr.

(Spojeni predmeti C-186/14 P i C-193/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 3. stavci 5., 7. i 9. — Članak 6. stavak 1. — Uredba (EZ) br. 926/2009 — Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Kine — Konačna antidampinška pristojba — Utvrđivanje postojanja prijetnje štete — Uzimanje u obzir podataka nakon razdoblja ispitnog postupka)

(2016/C 211/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

(Predmet C-186/14 P)

Žalitelji: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, prije Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, prije Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, prije V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, prije V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a.s. (zastupnici: G. Berrisch, *Rechtsanwalt*, B. Byrne, *Solicitor*)

Druge stranke u postupku: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (zastupnici: N. Niejahr, *Rechtsanwältin*, Q. Azau i H. Wiame, odvjetnici i F. Carlin, *Barrister*), Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, agent, uz asistenciju B. O'Connora, *Solicitor*, S. Gubela, odvjetnika), Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i M. França, agenti)

(Predmet C-193/14 P)

Tužitelji: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, agent, uz asistenciju B. O'Connora, *solicitor*, i S. Gubela, odvjetnik), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju A. Collabolletta, *avvocato dello Stato*)

Druge stranke u postupku: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, (zastupnici: F. Carlin, *barrister*, M. Healy, *solicitor*, N. Niejahr, *Rechtsanwältin*, Q. Azau i H. Wiame, odvjetnici), Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i M. França, agenti), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, prije Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, prije Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, prije V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, prije V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. (zastupnici: G. Berrisch, *Rechtsanwalt*, i B. Byrne, *solicitor*)

Izreka

1. Odbijaju se žalbe podnesene u predmetima C-186/14 P i C-193/14 P.
2. Društvima ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. i Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
3. Europska komisija i Talijanska Republika snose vlastite troškove.

(¹) SL C 212, 7. 7. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – ADM Hamburg AG protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Predmet C-294/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Carinski zakonik Zajednice — Carinske povlastice — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 74. stavak 1. — Proizvodi s podrijetlom iz države korisnice — Prijevoz — Pošiljke koje se sastoje od mješavine sirovog ulja palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz nekoliko država koje uživaju istu carinsku povlasticu)

(2016/C 211/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ADM Hamburg AG

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Izreka

Članak 74. stavak 1. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1063/2010 od 18. studenoga 2010., treba tumačiti na način da se, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj su predložene valjane potvrde o podrijetlu, može priznati povlašteno podrijetlo, u smislu općeg sustava povlastica uvedenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 732/2008 od 22. srpnja 2008. o primjeni sustava općih carinskih povlastica za razdoblje od 1. siječnja 2009. do 31. prosinca 2011. te o izmjeni uredbi (EZ) br. 552/97, (EZ) br. 1933/2006 i uredbi Komisije (EZ) br. 1100/2006 i (EZ) br. 964/2007, pošiljki sirovog ulja palminih koštica (jezgri) čak i kada je ta roba pomiješana u spremniku broda prilikom svojeg prijevoza u Europsku uniju u okolnostima u kojima se može isključiti mogućnost da su drugi proizvodi, osobito oni koji nisu u sustavu povlastica, dospjeli u taj spremnik.

(¹) SL C 315, 15. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Marchon Germany GmbH protiv Yvonne Karaszkievicz

(Predmet C-315/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Samozaposleni trgovački zastupnici — Direktiva 86/653/EEZ — Članak 17. stavak 2. — Odšteta za stranke — Pretpostavke za određivanje — Osiguravanje novih stranaka — Pojam „nove stranke” — Stranke nalogodavca koje prvi put kupuju robu čija je prodaja povjerena trgovačkom zastupniku)

(2016/C 211/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marchon Germany GmbH

Tuženik: Yvonne Karaszkievicz

Izreka

Članak 17. stavak 2. točku (a) prvu alineju Direktive Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika treba tumačiti na način da se stranke koje je trgovački zastupnik osigurao za robu za čiju prodaju ga je nalogodavac ovlastio moraju smatrati novim strankama u smislu te odredbe i to čak i ako su te stranke već imale poslovne odnose s tim nalogodavcem u pogledu druge robe kada je prodaja prve robe od strane tog trgovačkog zastupnika zahtijevala uspostavu posebnog poslovnog odnosa, što mora utvrditi sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 329, 22. 9. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Krajowa Izba Odwoławcza – Poljska) – Partner Apelski Dariusz protiv Zarząd Oczyszczania Miasta

(Predmet C-324/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Tehničke i/ili stručne sposobnosti gospodarskih subjekata — Članak 48. stavak 3. — Mogućnost oslanjanja na sposobnosti drugih subjekata — Uvjeti i oblici — Vrsta povezanosti između ponuditelja i drugih subjekata — Izmjena ponude — Poništenje i ponavljanje elektroničke dražbe — Direktiva 2014/24/EU)

(2016/C 211/09)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PARTNER Apelski Dariusz

Tuženik: Zarząd Oczyszczania Miasta

uz sudjelovanje: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Izreka

1. Članak 47. stavak 2. i članak 48. stavak 3. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća br. 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [o javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [o javnoj nabavi usluga] u vezi s člankom 44. stavkom 2. te direktive treba tumačiti na način da:
 - priznaju svakom gospodarskom subjektu da se za određeni ugovor može osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobna odnosa, pod uvjetom da se javnom naručitelju dokaže da će natjecatelj ili ponuditelj doista imati na raspolaganju resurse navedenih subjekata koji su nužni za izvršavanje ugovora i da
 - nije isključeno da se ostvarivanje tog prava u posebnim okolnostima može ograničiti, uzimajući u obzir konkretan predmet ugovora i njegove ciljeve. To je osobito slučaj ako se sposobnosti trećeg subjekta koje su nužne za izvršavanje ugovora mogu prenijeti na natjecatelja ili ponuditelja na način da se on na te sposobnosti može osloniti samo ako taj treći subjekt izravno i osobno sudjeluje u izvršavanju ugovora.
2. Članak 48. stavke 2. i 3. Direktive 2004/18 treba tumačiti na način da, uzimajući u obzir konkretan predmet ugovora i njegove ciljeve, javni naručitelj u posebnim okolnostima može radi pravilnog izvršenja ugovora u pozivu na nadmetanje ili u dokumentaciji za nadmetanje izričito naznačiti točna pravila prema kojima se gospodarski subjekt može osloniti na sposobnosti drugih subjekata, pod uvjetom da su ta pravila povezana s predmetom i ciljevima tog ugovora i da su im proporcionalna.
3. Načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije gospodarskih subjekata navedena u članku 2. Direktive 2004/18 treba tumačiti na način da im je u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku protivno ako javni naručitelj nakon otvaranja ponuda podnesenih u postupku javne nabave prihvati zahtjev gospodarskog subjekta koji je podnio ponudu u odnosu na ukupni predmet nabave da njegovu ponudu uzme u obzir isključivo pri dodjeli pojedinih dijelova tog predmeta nabave.
4. Načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije gospodarskih subjekata navedena u članku 2. Direktive 2004/18 treba tumačiti na način da zahtijevaju poništenje i ponavljanje elektroničke dražbe na koju gospodarski subjekt koji je podnio prihvatljivu ponudu nije bio pozvan, čak i ako se ne može utvrditi da bi sudjelovanje isključenog subjekta dovelo do drukčijeg ishoda dražbe.
5. U okolnostima poput onih u glavnom postupku odredbe članka 48. stavka 3. Direktive 2004/18 ne mogu se tumačiti u svjetlu odredbi članka 63. stavka 1. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18.

(¹) SL C 339, 29. 9. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku Krajský soud v Praze – Republika Češka) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová protiv FINWAY a.s.

(Predmet C-377/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 7. — Nacionalna postupovna pravila koja uređuju stečajni postupak — Dugovanja koja proizlaze iz ugovora o potrošačkom kreditu — Učinkoviti pravni lijek — Točka 1. podtočke (e) priloga — Neproporcionalnost iznosa naknade — Direktiva 2008/48/EZ — Članak 3. točka (l) — Ukupni iznos kredita — Točka I. Priloga I. — Iznos povlačenja novca — Izračun efektivne kamatne stope — Članak 10. stavak 2. — Obveza pružanja informacija — Ispitivanje po službenoj dužnosti — Sankcija)

(2016/C 211/10)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský soud v Praze

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Tuženik: FINWAY a.s.

Izreka

1. Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu je protivan nacionalni postupovni propis, poput onoga u glavnom postupku, kojim je propisano da u stečajnom postupku, s jedne strane, sud pred kojim se vodi taj postupak ne može po službenoj dužnosti ispitati eventualnu nepoštenost ugovornih odredbi na kojima se temelje tražbine koje su prijavljene u okviru navedenog postupka, čak i u slučaju kada taj sud raspolaze potrebnim pravnim i činjeničnim elementima, te da, s druge strane, taj sud može ispitati samo tražbine koje nisu osigurane založnim pravom i samo u odnosu na određeni broj prigovora u kojima se ističe zastara tražbina ili njihov prestanak.
2. Članak 10. stavak 2. točku (d) Direktive 2008/48/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti na način da se njime nalaže da nacionalni sud pred kojim se vodi spor o tražbinama koje se temelje na ugovoru o kreditu u smislu te direktive po službenoj dužnosti ispita poštovanje obveze pružanja informacije predviđene tom odredbom te da poduzme mjere koje su propisane nacionalnim pravom u slučaju takve povrede, pod uvjetom da sankcije pritom ispunjavaju zahtjeve iz članka 23. navedene direktive.
3. Članak 3. točku (l) i članak 10. stavak 2. Direktive 2008/48 te točku I. Priloga I. toj direktivi treba tumačiti na način da ukupni iznos kredita i iznos povlačenja novca obuhvaćaju sve iznose koji su stavljeni na raspolaganje potrošaču, čime su isključeni oni iznosi koji se isplaćuju vjerovniku s osnova troškova koji su povezani s predmetnim kreditom i koji nisu u stvarnosti isplaćeni potrošaču.
4. Odredbe Direktive 93/13 treba tumačiti na način da, prilikom utvrđenja da je iznos naknade koju mora platiti potrošač koji propusti ispuniti svoju obvezu nerazmjerno visok u smislu točke 1. podtočke (e) priloga toj direktivi, valja ocijeniti kumulativni učinak svih odredbi koje se na to odnose i koje su sadržane u razmatranom ugovoru, neovisno o tome traži li vjerovnik u stvarnosti puno ostvarenje svake tražbine, te kada je to slučaj, nacionalni sud mora izuzeti iz primjene sve odredbe za koje je utvrdio da su nepoštene, kako bi osigurao da potrošač ne bude njima vezan.

⁽¹⁾ SL C 395, 10. 11. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona – Španjolska) – Jorge Sales Sinués protiv Caixabank SA (C-381/14), i Youssouf Drame Ba protiv Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

(Spojeni predmeti C-381/14 i C-385/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Ugovori koje prodavatelji robe i pružatelji usluga sklapaju s potrošačima — Hipotekarni ugovori — Klausula o najnižoj kamatnoj stopi — Ispitivanje odredbe radi proglašenja njezine ništavosti — Kolektivni postupak — Postupak za dobivanje sudskog naloga — Prekid pojedinačnog postupka koji ima isti predmet)

(2016/C 211/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Jorge Sales Sinués (C-381/14), Youssouf Drame Ba (C-385/14)

Tuženici: Caixabank SA (C-381/14), Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

Izreka

Članak 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji nacionalnom sudu kojem je podnesena pojedinačna tužba potrošača koji traži da se utvrdi nepošteni karakter odredbe ugovora kojim je vezan za prodavatelja robe ili pružatelja usluga propisuje da automatski prekine postupak koji se vodi po takvoj tužbi do donošenja konačne presude o kolektivnoj tužbi o kojoj se vodi postupak, podnesenoj od strane udruge potrošača na temelju drugog stavka tog članka, kako bi se u ugovorima iste vrste spriječila upotreba odredbi sličnih onima na koje se odnosi navedena pojedinačna tužba, pri čemu ne može biti uzet u obzir značaj takvog prekida sa stajališta zaštite potrošača koji je sudu podnio pojedinačnu tužbu i pri čemu se taj potrošač ne može odlučiti povući iz kolektivne tužbe.

⁽¹⁾ SL C 388, 3. 11. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku Sąd Najwyższy – Poljska) – Polkomtel sp. z o.o. protiv Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Predmet C-397/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/22/EZ — Članak 28. — Nezemljopisni brojevi — Mogućnost da krajnji korisnici koji borave u državi članici operatora imaju pristup uslugama koje se koriste nezemljopisnim brojevima — Direktiva 2002/19/EZ — Članci 5., 8. i 13. — Ovlasti i odgovornosti državnih regulatornih tijela u vezi s pristupom i međusobnim povezivanjem — Određivanje, izmjena ili ukidanje obveza — Određivanje obveze poduzećima koja nadziru pristup krajnjim korisnicima — Kontrola cijena — Poduzeće koje nema znatniju tržišnu snagu — Direktiva 2002/21/EZ — Rješavanje sporova među poduzećima — Odluka državnog regulatornog tijela o određivanju uvjeta suradnje i načina utvrđivanja cijene za usluge između poduzeća)

(2016/C 211/12)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Polkomtel sp. z o.o.

Tuženik: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

uz sudjelovanje: Orange Polska S.A., anciennement Telekomunikacja Polska S.A.

Izreka

1. Članak 28. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) treba tumačiti na način da država članica može predvidjeti da operator javnih elektroničkih komunikacijskih mreža mora osigurati pristup nezemljopisnim brojevima svim krajnjim korisnicima njegove mreže u toj državi, a ne samo krajnjim korisnicima drugih država članica.
2. Članak 5. stavak 1. i članak 8. stavak 3. Direktive 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu), u vezi s člankom 28. Direktive 2002/22, treba tumačiti na način da je dopušteno državnom regulatornom tijelu da, u okviru rješavanja spora između operatora, naloži obvezu da se krajnjim korisnicima osigura pristup uslugama koje se pružaju uz uporabu nezemljopisnih brojeva u mreži jednog drugog operatora te da, na temelju članka 13. Direktive o 2002/19, odredi načine utvrđivanja cijena između navedenih operatora za taj pristup, poput onog o kojemu se raspravlja u glavnom postupku, pod uvjetom da su obveze objektivne, transparentne, proporcionalne i nediskriminirajuće, utemeljene na naravi prepoznatog problema i opravdane s obzirom na ciljeve iz članka 8. Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) te, ako je to slučaj, da su poštovani postupci predviđeni člancima 6. i 7. potonje direktive, što je na nacionalnom sudu da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 431, 1. 12. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Dansk Industri (DI), djelujući za Ajos A/S protiv nasljednikâ Karsten Eigil Rasmussen

(Predmet C-441/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Direktiva 2000/78/EZ — Načelo nediskriminacije na temelju dobi — Nacionalni propis protivan direktivi — Mogućnost pojedinca da se poziva na odgovornost države zbog povrede prava Unije — Spor između pojedinaca — Vaganje različitih prava i načela — Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Uloga nacionalnog suda)

(2016/C 211/13)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Højesteret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dansk Industri (DI), djelujući za Ajos A/S

Tuženik: nasljednici Karstena Eigila Rasmussena

Izreka

1. Opće načelo nediskriminacije na temelju dobi, kako ga konkretizira Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, treba tumačiti na način da mu se protivi, i u sporu između pojedinaca, nacionalni propis poput onog u pitanju u glavnom postupku, prema kojem zaposlenik nije ovlašten na otpremninu ako je ovlašten na starosnu mirovinu koju mu njegov poslodavac plaća na temelju mirovinskog sustava kojemu je taj zaposlenik pristupio prije nego što je navršio 50 godina, neovisno o tome hoće li odlučiti ostati na tržištu rada ili otići u mirovinu.
2. Pravo Unije treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu koji odlučuje u sporu između pojedinaca koji ulazi u područje primjene Direktive 2000/78, kada primjenjuje odredbe svojeg nacionalnog prava, da ih tumači na način da se one mogu primijeniti u skladu s tom direktivom ili, ako takvo usklađeno tumačenje nije moguće, da, ako je potrebno, ne primijeni nijednu odredbu tog nacionalnog prava koja je protivna općem načelu nediskriminacije na temelju dobi. Ni načelo pravne sigurnosti ni načelo zaštite legitimnih očekivanja ni mogućnost pojedinca koji smatra da je oštećen primjenom nacionalne odredbe protivne pravu Unije da se pozove na odgovornost dotične države članice zbog povrede prava Unije ne mogu dovesti u pitanje tu obvezu.

(¹) SL C 421, 24. 11. 2014.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Johannes Evert Antonius Massar protiv DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Predmet C-460/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje troškova pravne zaštite — Direktiva 87/344/EEZ — Članak 4. stavak 1. — Slobodan izbor odvjetnika od strane ugovaratelja osiguranja — Sudski ili upravni postupak — Pojam — Odobrenje javnog tijela poslodavcu da raskine ugovor o radu)

(2016/C 211/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Johannes Evert Antonius Massar

Tuženik: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Izreka

Članak 4. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 87/344/EEZ od 22. lipnja 1987. o usklađivanju zakona i drugih propisa o osiguranju troškova pravne zaštite valja tumačiti na način da pojam „[upravni] postupak” iz te odredbe obuhvaća postupak na kraju kojeg javno tijelo ovlašćuje poslodavca da otpusti radnika, osiguranika ugovora o osiguranju troškova pravne zaštite.

(¹) SL C 448, 15. 12. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof, Austrija) – KA Finanz AG protiv Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Predmet C-483/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Rimska konvencija — Mjerodavno pravo — Prekogranično spajanje — Direktiva 78/855/EEZ — Direktiva 2005/56/EZ — Spajanje preuzimanjem — Zaštita vjerovnika — Prijenos cjelokupne aktive i pasive društva koje je predmet preuzimanja na društvo preuzimatelja)

(2016/C 211/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KA Finanz AG

Tuženik: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Izreka

1. Pravo Unije treba tumačiti na način da:

- pravo koje se slijedom spajanja prekograničnim preuzimanjem primjenjuje na tumačenje, ispunjenje obveza i načine prestanka ugovora o zajmu koji je sklopilo preuzeto društvo, kao što su to ugovori o zajmu iz glavnog postupka, jest pravo koje se na taj ugovor primjenjivalo prije tog spajanja;
- odredbe kojima se uređuje zaštita vjerovnika društva koje se preuzima, u slučaju poput onog iz glavnog postupka, jesu odredbe nacionalnog zakonodavstva kojem pripada to društvo.

2. Članak 15. Treće direktive Vijeća 78/855/EEZ od 9. listopada 1978. donesene na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora, koja se tiče spajanja društava s ograničenom odgovornošću, kako je izmijenjena Direktivom 2009/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009., treba tumačiti na način da ta odredba daje prava imateljima vrijednosnih papira s posebnim pravima osim dionica, ali ne i izdavatelju tih vrijednosnih papira.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Sparkasse Allgäu protiv Finanzamt Kempten

(Predmet C-522/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Članak 49. UFEU-a — Pravni propis države članice koji kreditnim institucijama propisuje obvezu da poreznoj upravi priopće informacije o imovini preminulih klijenata u cilju naplate poreza na nasljedstvo — Primjena tog pravnog propisa podružnice sa sjedištem u drugoj državi članici u kojoj bankarska tajna načelno zabranjuje takvo priopćavanje)

(2016/C 211/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sparkasse Allgäu

Tuženik: Finanzamt Kempten

Izreka

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis države članice koji kreditnim institucijama koje imaju svoje sjedište u toj državi članici nalaže da nacionalnim tijelima prijave imovinu koja se čuva ili kojom se upravlja u njihovim nesamostalnim podružnicama sa sjedištem u drugoj državi članici, u slučaju smrti vlasnika te imovine koji ima boravište u prvoj državi članici, ako druga država članica ne propisuje usporedivu obvezu prijave, a kreditne institucije u toj državi podliježu obvezi čuvanja bankarske tajne čija je povreda kažnjiva.

(¹) SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Udine – Italija) – postupak koji je pokrenuo Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., u stečaju

(Predmet C-546/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Direktiva 2006/112/EZ — Insolventnost — Postupak nagodbe s vjerovnicima — Djelomična isplata dugova s osnove PDV-a)

(2016/C 211/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Udine

Stranka glavnog postupka

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., u stečaju

uz sudjelovanje: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine

Izreka

Članku 4. stavku 3. UEU-a, kao i članku 2., članku 250. stavku 1. i članku 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost nije protivan nacionalni propis, poput onoga u glavnom postupku, tumačen na način da insolventni trgovac može pred sudom podnijeti zahtjev za otvaranje postupka nagodbe s vjerovnicima kako bi otplatio svoje dugove likvidacijom svoje imovine, u kojoj predlaže samo djelomično plaćanje duga s osnove PDV-a tvrdeći na temelju stručnog mišljenja neovisnog stručnjaka da taj dug ne bi bio u većoj mjeri podmiren u slučaju stečaja tog trgovca.

(¹) SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. travnja 2016. – Holcim (Romania) SA protiv Europske komisije**(Predmet C-556/14 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Okoliš — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova u Europskoj uniji — Direktiva 2003/87/EZ — Članci 19. i 20. — Uredba (EZ)br. 2216/2004 — Članak 10. — Sustav evidencija o transakcijama emisijskih jedinica — Odgovornost na temelju krivnje — Odbijanje Komisije da otkrije informacije i zabrani sve transakcije povezane s ukradenim emisijskim jedinicama — Odgovornost bez krivnje)

(2016/C 211/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Holcim (Romania) SA (zastupnik: L. Arnauts, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: E. White i K. Mifsud-Bonnici, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Holcim (Romania) SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – Mimoun Khachab protiv Subdelegación del Gobierno en Álava

(Predmet C-558/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/86/EZ — Članak 7. stavak 1. točka (c) — Spajanje obitelji — Uvjeti za ostvarenje prava na spajanje obitelji — Stabilna, redovita i dovoljna novčana sredstva — Nacionalni propis koji dopušta procjenu vjerojatnosti da će sponzor zadržati svoje izvore prihoda — Sukladnost)

(2016/C 211/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mimoun Khachab

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Álava

Izreka

Članak 7. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji treba tumačiti na način da nadležnim tijelima države članice dopušta da utemelje odbijanje zahtjeva za spajanje obitelji na procjeni vjerojatnosti zadržavanja stabilnih, redovitih i dovoljnih novčanih sredstava kojima sponzor mora raspolagati radi uzdržavanja sebe i članova svoje obitelji, bez pribjegavanja sustavu socijalne pomoći te države članice, tijekom godine nakon datuma podnošenja tog zahtjeva, pri čemu se ta ocjena temelji na razvoju sponzorovih izvora prihoda tijekom šest mjeseci koji su prethodili tom datumu.

(¹) SL C 46, 9. 2. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Caner Genc protiv Integrationsministeriet

(Predmet C-561/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska — Odluka br. 1/80 — Članak 13. — Klauzula standstill — Spajanje obitelji — Nacionalni propisi koji predviđaju nove, strože uvjete u području spajanja obitelji za ekonomski neaktivne članove obitelji turskih državljana koji su ekonomski aktivni te borave i imaju pravo boravka u predmetnoj državi članici — Uvjet dovoljne veze da postoji temelj za uspješnu integraciju)

(2016/C 211/20)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caner Genc

Tuženik: Integrationsministeriet

Izreka

Nacionalna mjera poput one u pitanju u glavnom postupku, koja spajanje obitelji između turskog radnika koji zakonito boravi u dotičnoj državi članici i njegova maloljetnog djeteta uvjetuje time da dijete ima dovoljnu vezu ili ima mogućnost uspostave dovoljnih veza s tom državom članicom da postoji temelj za uspješnu integraciju, ako dotično dijete i drugi roditelj borave u državi podrijetla ili u drugoj državi i zahtjev za spajanje obitelji je podnesen nakon roka od dvije godine od dana kada je roditelj koji boravi u dotičnoj državi članici dobio dozvolu boravka na neodređeno vrijeme ili dozvolu boravka s mogućnošću stalnog boravka, predstavlja „novo ograničenje” u smislu članka 13. Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja, priložene Sporazumu o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske koji su u Ankari 12. rujna 1963. potpisale Republika Turska, s jedne strane, i države članice EEZ-a i Zajednica, s druge strane, te koji je sklopljen, odobren i potvrđen u ime Zajednice Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963.

Takvo ograničenje nije opravdano.

(¹) SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21 travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH protiv Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

(Predmet C-572/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Članak 5. stavak 3. — Pojam „stvari koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte” — Direktiva 2001/29/EZ — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu — Članak 5. stavak 2. točka (b) — Pravo reproduciranja — Iznimke i ograničenja — Reproduciranje za privatnu uporabu — Pravična naknada — Neplaćanje — Moguća obuhvaćenost područjem primjene članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 44/2001)

(2016/C 211/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Tuženici: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

Izreka

Članak 5. stavak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da je zahtjev za isplatu naknade koja se duguje na temelju nacionalnog propisa, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se uvodi sustav „pravične naknade” predviđen člankom 5. stavkom 2. točkom (b) Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, obuhvaćen „stvarima koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte” u smislu članka 5. stavka 3. te uredbe.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7 travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Amsterdam – Nizozemska) – AK (*) protiv Achmea Schadeverzekerings NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

(Predmet C-5/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje troškova pravne zaštite — Direktiva 87/344/EEZ — Članak 4. stavak 1. — Slobodan izbor odvjetnika od strane ugovaratelja osiguranja — Sudski ili upravni postupak — Pojam — Prigovor protiv odbijanja odobrenja pristupa skrbi)

(2016/C 211/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Amsterdam

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AK (*)

Tuženici: Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

Izreka

Članak 4. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 87/344/EEZ od 22. lipnja 1987. o usklađivanju zakona i drugih propisa o osiguranju troškova pravne zaštite valja tumačiti na način da pojam „[upravnog] postupka” iz te odredbe obuhvaća fazu prigovora pred javnim tijelom u kojem to tijelo donosi odluku protiv koje se mogu podnijeti pravni lijekovi.

(¹) SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. travnja 2016. – Netherlands Maritime Technology Association protiv Europske komisije, Kraljevine Španjolske

(Predmet C-100/15 P) (¹)

(Žalba — Državne potpore — Sustav prijevremene amortizacije vrijednosti određene imovine stečene financijskim najmom — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore — Nepokretanje službenog istražnog postupka — Nedostatnost i nepotpunost istrage — Obveza obrazlaganja — Selektivnost)

(2016/C 211/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Netherlands Maritime Technology Association (zastupnici: K. Struckmann, *Rechtsanwalt*, G. Forwood, *barrister*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i P. Němečková, agenti), Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Sampol Pucurull, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Netherlands Maritime Technology Association nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Europske komisije.
3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 127, 20. 4. 2015.

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. travnja 2016. – Tarif Akhras protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-193/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Mjere ograničavanja protiv Sirijske Arapske Republike — Mjere protiv osoba i subjekata koji imaju koristi od režima ili koji ga podupiru — Dokaz osnovanosti uvrštavanja na popise — Skup indicija — Iskrivljavanje dokaza)

(2016/C 211/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Tarif Akhras (zastupnici: S. Millar i S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M.-M. Joséphidès i M. Bishop, agenti); Europska komisija (zastupnici: D. Gauci i L. Havas, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Tarifu Akhrasu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2016. – Central Bank of Iran protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-266/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Kriterij koji se odnosi na materijalnu, logističku ili financijsku potporu iranskoj vladi — Financijske usluge središnje banke)

(2016/C 211/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Central Bank of Iran (zastupnici: M. Lester i Z. Al-Rikabi, Barristers)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnik: V. Piessevaux i M. Bishop, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Central Bank of Iran nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove koje je imalo Vijeće Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour du travail de Bruxelles – Belgija) – Office national de l'emploi (ONEm) protiv M., M. protiv Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Predmet C-284/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 45. i 48. UFEU-a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 15. stavak 2. — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 67. stavak 3. — Socijalna sigurnost — Naknada za nezaposlenost namijenjena dopuni prihoda od rada u nepunom radnom vremenu — Priznavanje prava na to davanje — Navršavanje razdoblja zaposlenja — Zbrajanje razdoblja osiguranja ili zaposlenja — Uzimanje u obzir razdoblja osiguranja ili zaposlenja navršenih prema zakonodavstvu druge države članice)

(2016/C 211/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Office national de l'emploi (ONEm), M.

Tuženici: M., Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Izreka

1. Članak 67. stavak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 592/2008 od 17. lipnja 2008., treba tumačiti na način da se ne protivi tomu da država članica odbije zbrajanje razdoblja zaposlenja potrebnih za stjecanje prava na naknadu za nezaposlenost namijenjenu dopuni prihoda od rada u nepunom radnom vremenu kada tom zaposlenju nije prethodilo nikakvo razdoblje osiguranja ili zaposlenja u toj državi članici.
2. Ispitivanje drugog postavljenog pitanja nije otkrilo nijedan element takve naravi koji bi mogao utjecati na valjanost članka 67. stavka 3. Uredbe br. 1408/71, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom br. 118/97 i kako je izmijenjena Uredbom br. 592/2008.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. travnja 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Njemačka) – Izvršenje europskih uhidbenih naloga izdanih protiv Pála Aranyosija (C-404/15), Roberta Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Spojeni predmeti C-404/15 i C-659/15 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhidbeni nalog — Razlozi za odbijanje izvršenja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 4. — Zabrana nečovječnog i ponižavajućeg postupanja — Uvjeti oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici naloga)

(2016/C 211/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranke glavnog postupka

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Izreka

Članak 1. stavke 3. i 5. i članak 6. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da u slučaju postojanja objektivnih, vjerodostojnih, preciznih i odgovarajuće aktualiziranih elemenata o postojanju sustavnih i općenitih nedostataka ili nedostataka koji dotiču određene skupine osoba ili pak određene centre za oduzimanje slobode u državi članici izdavateljici, pravosudno tijelo izvršenja mora na konkretan i precizan način ispitati postoje li u slučaju predaje navedenoj državi članici ozbiljni i utvrđeni razlozi za vjerovanje da će osoba na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog u svrhe izvršenja kaznenog progona ili izvršenja kazne oduzimanja slobode zbog uvjeta oduzimanja njezine slobode biti izložena stvarnoj opasnosti od podvrgavanja neljudskom i ponižavajućem postupanju u smislu članka 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. U tu svrhu ono od pravosudnog tijela koje je izdalo nalog mora zahtijevati dostavu dopunskih informacija koje, nakon što je po potrebi zatražilo pomoć središnjeg tijela ili jednog od središnjih tijela države članice izdavateljice, u smislu članka 7. Okvirne odluke, mora dostaviti te informacije u roku određenom tim zahtjevom. Pravosudno tijelo izvršenja mora odgoditi svoju odluku o predaji dotične osobe dok ne dobije dopunske informacije koje mu omogućavaju da otkloni postojanje takve opasnosti. Ako postojanje te opasnosti ne može biti otklonjeno u razumnom roku, to tijelo mora odlučiti treba li obustaviti postupak predaje.

(¹) SL C 320, 28. 9. 2015.
SL C 59, 15. 2. 2016.

Žalba koju je 12. veljače 2016. podnio Continental Reifen Deutschland GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. prosinca 2015. u predmetu T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Continental Reifen Deutschland GmbH (zastupnici: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwältin)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Compagnie générale des établissements Michelin

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukinu u cijelosti presudu Općeg suda od 8. prosinca 2015. u predmetu T-525/14,

— vrati predmet Općem sudu kako bi ponovno ispitao stupanj razlikovnog karaktera spornih znakova, uključujući elemente od kojih su ti znakovi sastavljeni, kao i stupanj sličnosti između tih znakova te

— naloži tuženiku snošenje troškova, uključujući troškove koji su nastali žalitelju.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na tome da je Opći sud povrijedio pravo Unije time što je presudom od 8. prosinca 2015. prekršio članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe Vijeća br. 207/2009 o žigu Zajednice⁽¹⁾.

Ukratko, Opći je sud počinio pogrešku prilikom ocjene razlikovnog karaktera sporne prijave žiga Zajednice

„“, uključujući elemente „“ i „“ od kojih je znak sastavljen, i ranijeg žiga „“. Osim toga, to se pogrešno utvrđenje

također temeljilo na iskrivljenju činjenica o tome koliko relevantna javnost poznaje jezik i njezino razumijevanje značenja elemenata spornih znakova kao i na iskrivljenju dokaza koje je tuženik podnio kao Prilog C.1 i Prilog C.4, sada podnesenih kao Prilog 6.

Nadalje, Opći sud nije iznio razloge o tome zašto određeni aspekti spornih znakova, npr. njihovi figurativni elementi, nisu razmotreni prilikom utvrđenja sličnosti znakova.

Na temelju tih nepravilnih utvrđenja Opći je sud pogrešno zaključio da, s obzirom na veliku sličnost ili istovjetnost proizvoda na koje se žig odnosi, na srednji stupanj sličnosti između žiga za koji je podnesena prijava i ranijeg francuskog žiga te na uobičajeni razlikovni karakter ranijeg žiga, postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu sukladno članku 8. stavku 1. točki (b) Uredbi o žigu Zajednice.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2016. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. in Liquidation

(Predmet C-106/16)

(2016/C 211/29)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. in Liquidation

Prethodna pitanja

1. Jesu li članci 49. i 54. Ugovora o funkcioniranju Europske unije prepreka tome da država članica u kojoj je osnovano trgovačko društvo (društvo s ograničenom odgovornošću) primjenjuje nacionalne propise na temelju kojih se brisanje društva iz sudskog registra uvjetuje prestankom njegova postojanja nakon što je provedena likvidacija ako se to društvo ponovno osnovalo u drugoj državi članici u skladu s odlukom svojih dioničara o nastavku pravne osobnosti stečene u državi prvotnog osnivanja?

Ako je odgovor na to pitanje negativan:

2. mogu li se članci 49. i 54. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da je obveza provođenja postupka likvidacije društva propisana nacionalnim pravom, u što se ubraja dovršetak tekućih poslova, naplata potraživanja, ispunjavanje obveza i prodaja imovine društva, namirenje ili osiguranje tražbina vjerovnika, podnošenje izvješća o tim provedenim radnjama, kao i imenovanje osobe kojoj će se povjeriti poslovne knjige i dokumentacija, a koja prethodi prestanku društva, koje nastupa u trenutku njegova brisanja iz sudskog registra, mjera koja je prikladna, nužna i proporcionalna javnom interesu koji zavrjeđuje zaštitu u obliku zaštite vjerovnika, manjinskih dioničara i radnika društva koje se seli?
3. Treba li članke 49. i 54. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da je ograničenjem slobode poslovnog nastana obuhvaćen i slučaj u kojemu društvo u svrhu preoblikovanja u društvo neke druge države članice svoje registrirano sjedište prenosi u tu državu, a da pritom ne mijenja svoje glavno sjedište, koje se i dalje nalazi u državi prvotnog osnivanja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2016. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Günther Horváth protiv Vas Megyei Kormányhivatal

(Predmet C-113/16)

(2016/C 211/30)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Günther Horváth

Tuženik: Vas Megyei Kormányhivatal

Prethodna pitanja

1. Predstavljaju li ograničenje protivno člancima 49. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije propisi države članice kao što su oni u glavnom postupku kojima se očuvanje prava plodouživanja i uporabe poljoprivrednih površina uvjetuje dokazom o postojanju bliskog obiteljskog srodstva s osobom koja je to pravo zasnovala tako da ako nositelj prava na plodouživanje ili uporabu ne može dokazati postojanje bliskog obiteljskog srodstva, njegovo pravo prestaje *ex lege* bez ikakve imovinske naknade?
 2. Uzimajući u obzir članke 49. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utječu li propisi države članice kao što su oni u glavnom postupku, kojima se očuvanje prava plodouživanja i uporabe poljoprivrednih površina uvjetuje dokazom o postojanju bliskog obiteljskog srodstva s osobom koja je to pravo zasnovala tako da ako nositelj prava plodouživanja ili uporabe ne može dokazati postojanje bliskog obiteljskog srodstva, njegovo pravo prestaje *ex lege* bez ikakve imovinske naknade, doista u istoj mjeri na državljane države članice o kojoj je riječ i na državljane drugih država članica?
-

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2016. uputio Kúria (Mađarska) – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Predmet C-114/16)

(2016/C 211/31)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Prethodna pitanja

Treba li odredbe iz članaka 167., 168., 178. i 179. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ tumačiti na način da je pri provedbi poreznog nadzora porezna uprava dužna poreznom obvezniku priznati pravo na porezni odbitak ako porezni obveznik, iako se plaćeni porez ne navodi u njegovoj poreznoj prijavi, posjeduje račune koji su u skladu s tom direktivom i tijekom nadzora zatraži da mu se prizna pravo na odbitak?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006, L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2016. uputio Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Túrkevei Tejtermelő Kft. protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Predmet C-129/16)

(2016/C 211/32)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Tuženik: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 191. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i odredbama Direktive 2004/35/EZ ⁽¹⁾ o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu nacionalni propis – koji se ne ograničava na načelo „zagađivač plaća” – na temelju kojega se upravnom tijelu za zaštitu okoliša omogućuje da vlasniku u posebnom obliku pripiše odgovornost za naknadu štete nanese okolišu, a da pritom prethodno ne ispita u meritumu postojanje uzročne veze između ponašanje te osobe (trgovačko društvo) i zagađenja?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan i ako, u pogledu zagađenja zraka, štetu nanesenu okoliš nije potrebno nadoknaditi, može li se opravdati određivanje kazne u području zaštite kakvoće zraka pozivajući se na propise država članica koje su strože od odredbi iz članka 16. Direktive 2004/35/EZ i članka 193. UFEU-a ili se na temelju tih strožih propisa nipošto ne može odrediti kazna s isključivom svrhom kažnjavanja vlasnika koji nije odgovoran za zagađenje?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL 2004, L 143, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 26., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2016. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) –
Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik protiv Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.**

(Predmet C-131/16)

(2016/C 211/33)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Tuženik: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (¹) tumačiti na način da naručitelj može biti obvezan zahtijevati od ponuditelja koji unutar utvrđenog roka (tj. roka za podnošenje ponuda) nisu podnijeli „izjave ili dokumente” koje je zahtijevao naručitelj, a kojima se dokazuje da ponuđena roba, usluge ili radovi ispunjavaju uvjete koje je utvrdio naručitelj (pri čemu se pojam „izjave ili dokumentacija” odnosi i na probne uzorke predmeta ugovora), ili su naručitelju podnijeli izjave ili dokumente koji sadržavaju pogreške da unutar dodatnog utvrđenog roka podnesu „izjave ili dokumente” (uzorke) koji nedostaju ili kojima se ispravljaju pogreške, a da se pritom ne uvodi zabrana prema kojoj se dopunjenim izjavama ili dokumentima (uzorcima) ne smije izmjenjivati sadržaj natječaja?
2. Treba li članak 10. Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga tumačiti na način da naručitelj smije zadržati polog ponuditelja ako se ponuditelj ne odazove na zahtjev naručitelja da dopuni „izjave ili dokumentaciju” (uzorke) kojima se dokazuje da ponuđena roba, usluge ili radovi ispunjavaju uvjete koje je utvrdio naručitelj, ako bi to dopunjavanje rezultiralo izmjenom sadržaja natječaja ili ako ponuditelj nije prihvatio izmjene natječaja koje je napravio naručitelj zbog čega ponuditeljevu ponudu nije moguće izabrati kao najpovoljniju?

3. Treba li članak 1. stavak 3. Direktive Vijeća 92/13/EZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, izmijenjene Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 2007/66/EZ od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi tumačiti na način da „određeni ugovor”, kako se navodi u odlomku o „interesu za dobivanje određenog ugovora”, znači „određeni postupak za sklapanje određenog ugovora o javnoj nabavi” (u ovom slučaju onaj koji je objavljen u natječaju od 3. lipnja 2015.) ili „određeni predmet ugovora” (u ovom slučaju: pružanje usluga digitalizacije dokumentacije iz arhiva naručitelja), neovisno o tome što će naručitelj, kao posljedica razmatranja zahtjeva za preispitivanje, morati poništiti postupak za sklapanje ugovora o javnoj nabavi i eventualno morati ponovno pokrenuti postupak za sklapanje ugovora o javnoj nabavi?

(¹) SL, L 134, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2016. uputio Verwaltungsgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – Georgsmarienhütte GmbH i dr. protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-135/16)

(2016/C 211/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH, Harz Guss Zorge GmbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

Krši li Odluka Komisije od 25. studenoga 2014. (Commission Decision of 25.11.2014 on the aid scheme SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [implemented by Germany for the support of renewable electricity and of energy-intensive users], C(2014) 8786 final) (¹) Ugovor o funkcioniranju Europske unije, time što Komisija ograničenje nameta na temelju EEG-a kvalificira kao potporu u smislu članka 107. UFEU-a?

(¹) SL 2015., L 250, str. 122.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal
(Portugal) – Município de Palmela protiv ASAE-a – Divisão de Gestão de Contraordenações**

(Predmet C-144/16)

(2016/C 211/35)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Município de Palmela

Tuženici: ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações

Prethodna pitanja

- a) Budući da je uredbom sa zakonskom snagom br. 379/97 od 27. prosinca usvojen pravilnik kojim se utvrđuju sigurnosni zahtjevi koji se trebaju poštovati pri određivanju lokacije, izgradnji, osmišljavanju i funkcionalnoj organizaciji prostora za igru i rekreaciju, odgovarajuće opreme i površina udara;
- b) Budući da se uredbom sa zakonskom snagom br. 119/2009 od 19. svibnja izmijenila uredba sa zakonskom snagom br. 379/97 od 27. prosinca, pri čemu su određene tehničke odredbe izmijenjene, a druge dodane, te ponovno s tim izmjenama objavio navedeni pravilnik čiji je dio;
- c) Budući da ni jedan od dvaju navedenih nacionalnih akata nije bio prijavljen Europskoj komisiji u okviru postupka osiguravanja informacija o tehničkim normama i propisima utvrđenima u Direktivi Europskog parlamenta i Vijeća 98/34/EZ ⁽¹⁾ od 22. lipnja 1998., izmijenjenoj Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 98/48/EZ od 20. lipnja 1998., te prenesenoj u nacionalni pravni poredak uredbom sa zakonskom snagom br. 58/2000 od 18. travnja:
 1. Treba li nacionalni sud odlučiti da je nacionalni akt kojim se uvode tehničke norme i o kojemu se, protivno odredbama Direktive 98/34/EZ, nije obavijestila Europska komisija, u cijelosti neprimjenjiv ili da su neprimjenjiva samo nova tehnička pravila propisana tim nacionalnim aktom?
 2. Treba li nacionalni akt kojim se uvode tehničke norme i o kojemu, protivno odredbama Direktive 98/34/EZ, nije bila obaviještena Europska komisija, proglasiti u cijelosti neprimjenjivim ili se neprimjenjivima trebaju proglasiti samo nova tehnička pravila propisana nacionalnim aktom?
 3. Jesu li neprimjenjive sve tehničke norme sadržane u tom pravilniku ili samo tehničke norme izmijenjene ili uvedene uredbom sa zakonskom snagom br. 119/2009 od 19. svibnja?

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998, L 204, str. 37.), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW protiv Susan Romy Jozef Kuijpers

(Predmet C-147/16)

(2016/C 211/36)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Tuženik: Susan Romy Jozef Kuijpers

Prethodna pitanja

1. Kada se pred sudom pokreće postupak radi izvršenja ugovora protiv potrošača i kada je taj sud na temelju nacionalnih postupovnih pravila ovlašten samo po službenoj dužnosti ispitati je li tužbeni zahtjev protivan pravilima javnog poretka, može li nacionalni sud isto tako po službenoj dužnosti ispitati i utvrditi, čak i u slučaju ogluhe, je li predmetni ugovor obuhvaćen područjem primjene Direktive [Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993.] o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima⁽¹⁾, kako je prenesena u belgijsko pravo?
2. Može li se slobodna obrazovna ustanova koja potrošaču pruža subvencionirane usluge obrazovanja u okviru ugovora o pružanju tih usluga uz naplatu upisnine, uvećane eventualno za iznose namijenjene naknadi troškova te obrazovne ustanove, smatrati poduzetnikom u smislu prava Unije?
3. Je li ugovor o pružanju subvencioniranih usluga obrazovanja sklopljen između potrošača i slobodne subvencionirane obrazovne ustanove obuhvaćen područjem primjene Direktive [Vijeća] 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima od 5. travnja 1993. te treba li se u okviru ugovora o pružanju tih usluga obrazovanja slobodnu obrazovnu ustanovu koja potrošačima pruža subvencionirane obrazovne usluge smatrati pružateljem usluga u smislu te direktive?

⁽¹⁾ SL 1993, L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2016. uputio Finanzgericht München (Njemačka) –
Tigers GmbH protiv Hauptzollamt Landshut**

(Predmet C-156/16)

(2016/C 211/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tigers GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Landshut

Prethodna pitanja

- I. Je li prema članku 1. stavku 3. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 412/2013⁽¹⁾ od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz keramičkih stolnih i kuhinjskih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine dopušteno dostaviti valjani račun prilikom prvog određivanja antidampinške pristojbe ako su ispunjene sve ostale nužne pretpostavke za primjenu pojedinačne stope antidampinške pristojbe?
- II. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Je li članku 78. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92⁽²⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, u verziji izmijenjenoj Uredbom (EZ) br. 2700/2000⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. protivno ako carinsko tijelo u postupku preispitivanja odbije povrat antidampinške pristojbe uz obrazloženje da je deklarant tek nakon podnošenja carinske deklaracije dostavio valjani račun?

⁽¹⁾ SL L 131, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 210.

⁽²⁾ SL L 302, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, SL L 311, str. 17.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2016. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Španjolska) – Margarita Isabel Vega González protiv Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Predmet C-158/16)

(2016/C 211/38)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Margarita Isabel Vega González

Tuženik: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „**uvjeti zapošljavanja**”, na koji se upućuje u članku 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o radu na određeno vrijeme, tumačiti na način da su tim konceptom obuhvaćene pravne situacije u kojima se zaposleniku na određeno vrijeme koji je izabran na političku funkciju zastupnika omogućuje da na isti način kao i zaposlenici na neodređeno vrijeme zatraži i ishodi mirovanje radnog odnosa s poslodavcem kako bi se nakon isteka tog parlamentarnog mandata vratio na svoje radno mjesto?
2. Treba li **načelo nediskriminacije** [...] iz članka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o radu na određeno vrijeme, tumačiti na način da mu se protivi regionalno zakonodavstvo kao što je članak 59. stavak 2. zakona br. 3/1985 o uređenju javne službe Asturije (Ley 3/1985 de ordenación de la función pública asturiana) kojim se službenicima zaposlenima na određeno vrijeme najstrože zabranjuje svaki oblik priznanja upravnog statusa posebnog dopusta u slučaju da budu izabrani na mjesta zastupnika u parlamentu, dok se to pravo priznaje službenicima zaposlenima na neodređeno vrijeme?

⁽¹⁾ SL L 1999, L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2016. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS protiv Van Haren Schoenen BV

(Predmet C-163/16)

(2016/C 211/39)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS

Tuženik: Van Haren Schoenen BV

Prethodno pitanje

Ograničava li se pojam *oblik* u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) podtočke (iii) Direktive 2008/95/EZ ⁽¹⁾ („Form”, „shape” i „forme” u njemačkoj, engleskoj i francuskoj jezičnoj verziji te direktive) na trodimenzionalne karakteristike proizvoda kao što su njegovi obrisi, dimenzije i obujam ili su tom odredbom obuhvaćene i druge karakteristike proizvoda koje nisu trodimenzionalne kao što je njegova boja?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (Kodificirana verzija) (SL 2008, L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2016. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) –
Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer protiv Swiss International Air Lines AG**

(Predmet C-172/16)

(2016/C 211/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer

Tuženik: Swiss International Air Lines AG

Prethodna pitanja

Treba li Sporazum između Švicarske konfederacije i Europske zajednice o zračnom prometu od 21. lipnja 1999. u verziji iz Odluke br. 2/2010 Odbora o zračnom prometu Zajednica/Švicarska od 26. studenoga 2010. tumačiti na način da je Uredba (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾, u skladu s njezinim člankom 3. stavkom 1. točkom (b), primjenjiva i na putnike koji na letu iz treće države namjeravaju sletjeti na jednu od zračnih luka u Švicarskoj?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, SL L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2016. uputio Court of Appeal (Irska) – M. H. protiv M. H.

(Predmet C-173/16)

(2016/C 211/41)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M. H.

Tuženik: M. H.

Prethodna pitanja

Treba li izraz „u trenutku u kojemu je pismeno kojim se pokreće postupak [...] predano sudu” iz članka 16. stavka 1. točke (a) Uredbe 2201/2003 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se odnosi:

- i) na trenutak u kojem je sud zaprimio pismeno kojim se pokreće postupak, čak i kad se takvim zaprimanjem, samo po sebi, sukladno nacionalnom pravu ne smatra da je postupak pokrenut, ili
- ii) na trenutak u kojemu se, nakon zaprimanja pismena kojim se pokreće postupak od strane suda, sukladno nacionalnom pravu smatra da je postupak pokrenut?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 SL L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

Žalba koju je 31. ožujka 2016. podnio Tilly-Sabco protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 14. siječnja 2016. u predmetu T-397/13, Tilly-Sabco protiv Komisije

(Predmet C-183/16 P)

(2016/C 211/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Tilly-Sabco (zastupnici: R. Milchior, F. Le Roquais, S. Charbonnel, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- da se ukinе presuda Općeg suda od 14. siječnja 2016. u predmetu T-397/13, osim u pogledu dopuštenosti tužbe;
- da Sud, u skladu s člankom 61. Statuta, sam konačno odluči o sporu i poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 689/2013 od 18. srpnja 2013. o određivanju subvencija za meso peradi ⁽¹⁾ na iznos od 0 eura;
- da se Komisiji naloži snošenje troškova prvostupanjskog postupka i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj navodi četiri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju koje je Opći sud proveo glede članka 3. stavka 3. Uredbe br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾. Komisija nije dopustila da odbor u predviđenom vremenskom roku ispita sve potrebne elemente, uključujući stopu subvencija, kako bi iznio svoje mišljenje o nacrtu uredbe.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju članka 164. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽²⁾. Žalitelj osobito ističe da je Opći sud Provedbenu uredbu br. 689/2013 pogrešno ocijenio kao „periodični poljoprivredni instrument”.

Treći žalbeni razlog temelji se na nepostojanju opravdanosti ili nedostatnosti obrazloženja Provedbene uredbe br. 689/2013 i osobito se odnosi na ocjenu kao „standardne uredbe” i na obrazloženje određivanja stope subvencija na 0 eura. Osim toga, način određivanja stope subvencija ne podliježe sudskom nadzoru. Obrazloženje pobijane presude o postupnom smanjenju stope subvencija je proturječno.

Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi zakona ili očitoj pogrešci u ocjeni s obzirom na to da Opći sud nije pravilno protumačio kriterije članka 164. stavka 3. Uredbe br. 1234/2007. Naime, Opći sud je, s obzirom na određene kriterije, prihvatio činjenicu da je Komisija diskrecijski i bez obrazloženja uzela u obzir izvještajno razdoblje od 2009. do 2013., dakle iznimno dugo razdoblje iz prošlosti, umjesto 2013. godinu kako su zahtijevale relevantne odredbe i osobito članak 164. stavak 3. točka (a) Uredbe br. 1234/2007. Opći sud je također počinio očitu pogrešku u ocjeni kad je smatrao da, među ostalim, razlika u cijeni brazilske peradi nije dovela do potrebe za izvoznim subvencijama radi osiguranja ravnoteže tržišta Unije u sektoru mesa peradi kao i prirodnog razvoja u pogledu cijene i trgovine. Naposljetku, Opći sud je priznao da je Komisija počinila pogrešku kad je pred njim iznijela argumente različite od onih koje je navela pred upravljačkim odborom.

⁽¹⁾ SL L 196, str. 13.

⁽²⁾ SL L 55, str. 13. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 5., str. 291.)

⁽³⁾ SL L 299, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grčka) 1. travnja 2016. – Ovidiu-Mihaita Petrea protiv Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Predmet C-184/16)

(2016/C 211/43)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ovidiu-Mihaita Petrea

Tuženik: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Prethodna pitanja

- 1) Treba li članke 27. i 32. Direktive 2004/38/CE ⁽¹⁾, u vezi s člancima 45. i 49. UFEU-a i u skladu s postupovnom autonomijom država članica kao i načelima legitimnih očekivanja i dobre uprave, tumačiti na način da se njima nalaže – ili da na temelju njih dopušteno – opozivanje potvrde o prijavi boravišta građana Unije, ranije izdane državljaninu druge države članice na temelju članka 8. stavka 1. Uredbe predsjednika Republike br. 106/2007, te donošenje, u odnosu na istog, odluke o vraćanju sa državnog područja države domaćina, kad je takav državljanin, iako upisan u nacionalni popis neželjenih stranaca sa zabranom ulaska u svrhu zaštite javnog poretka i javne sigurnosti, ponovno ušao na područje predmetne države članice i tamo pokrenuo gospodarsku aktivnost, a da pritom nije zatražio opozivanje zabrane ulaska sukladno postupku iz članka 32. Direktive 2004/38, ako se smatra da potonja mjera (zabrana ulaska) predstavlja samostalni razlog javnog poretka koji opravdava opozivanje potvrde o prijavi boravišta državljanina države članice?

- 2) U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, može li se navedeni činjenični slučaj poistovjetiti s nezakonitim boravkom građana Europske unije na području države domaćina, tako da je tijelu nadležnom za opozivanje potvrde o prijavi boravišta državljanina druge države članice dopušteno donošenje odluku o vraćanju u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2008/115/EZ ⁽¹⁾, i to usprkos tome što, s jedne strane, potvrda o prijavi boravišta ne predstavlja, kao što je to opće prihvaćeno, temelj za zakoniti boravak u državi i, s druge strane, što se Direktiva 2008/115 primjenjuje *ratione personae* isključivo na državljane trećih država?
- 3) U slučaju negativnog odgovora na isto pitanje, mogu li se opozivanje potvrde o prijavi boravišta državljanina druge države članice u svrhu zaštite javnog poretka i javne sigurnosti, potvrde koja ne predstavlja temelj za zakoniti boravak u državi, i donošenje, u odnosu na tog istog državljanina, odluke o vraćanju – koje akte donosi nadležno nacionalno tijelo izvršavajući postupovnu autonomiju države članice domaćina – smatrati, prema pravilnom tumačenju prava, jedinstvenim upravnim aktom u smislu članka 27. i 28. Direktive 2004/38 koji je podložan sudskom preispitivanju u odnosu na uvjete koji su predviđeni tim odredbama, kojima je u ovom slučaju predviđen samo jedan način upravnog protjerivanja građana Europske unije sa područja države članice domaćina?
- 4) U slučaju potvrdnog ili negativnog odgovora na prvo i drugo pitanje, protivi li se načelu djelotvornosti nacionalna sudska praksa koja se sastoji u zabranjivanju upravnim tijelima i, slijedom toga, nadležnim sudovima pred koje je iznesen spor, da nadziru jesu li poštovana postupovna jamstva propisana člancima 30. i 31. Direktive 2004/38 u vezi s predmetnom zabranom ulaska, u kontekstu opozivanja potvrde o upisu boravišta građanina Europske unije ili donošenja odluke o protjerivanju sa područja države članice domaćina zbog toga što je u odnosu na državljana druge države članice donesena odluka o zabrani ulaska u navedenoj (prvoj) državi članici?
- 5) U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, je li člankom 32. Direktive 2004/38 propisana obveza za nadležna upravna tijela države članice da u svakom slučaju dostave zainteresiranom državljaninu druge države članice odluku o protjerivanju na jeziku kojeg razumije, kako bi takav državljanin mogao učinkovito koristiti postupovna prava koja proizlaze iz navedenih odredbi direktive, čak i u slučaju da isti nije postavio zahtjev u tom smislu?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavlja ju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158 od 30. travnja 2004., str. 77.)

⁽²⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348 od 24. prosinca 2008., str. 98.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. travnja 2016. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska)
– Bogusława Zaniewicz-Dybeck protiv Pensionsmyndigheten**

(Predmet C-189/16)

(2016/C 211/44)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bogusława Zaniewicz-Dybeck

Tuženik: Pensionsmyndigheten

Prethodna pitanja

1. Znače li odredbe iz članka 47. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 1408/71 ⁽¹⁾ da se razdobljima osiguranja navršenima u nekoj drugoj državi članici pri izračunu zajamčene švedske mirovine može pripisati vrijednost mirovine koja odgovara prosječnoj vrijednosti švedskih razdoblja kada nadležno tijelo napravi proporcionalni izračun u skladu s člankom 46. stavkom 2. te uredbe?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, može li nadležno tijelo pri izračunu iznosa prava na zajamčenu mirovinu u obzir uzeti prihod od mirovine koju je osigurana osoba primala u nekoj drugoj državi članici, a da to ne bude protivno odredbama Uredbe br. 1408/71?

(¹) Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971 L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2016. uputio Riigikohus (Estonija) –
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan protiv Svensk Handel AB**

(Predmet C-194/16)

(2016/C 211/45)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Tuženik: Svensk Handel AB

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. točka 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (¹) tumačiti na način da osoba čija su prava povrijeđena zbog objavljivanja netočnih informacija o njoj na internetu i propuštanjem da se ti komentari uklone, pred sudom svake države članice na čijem su području te informacije dostupne na internetu ili su to bile može podići tužbu radi ispravka netočnih informacija i uklanjanje komentara kojima se krše njezina prava?
2. Treba li članak 7. točka 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da pravna osoba čija su prava povrijeđena objavljivanjem na internetu netočnih informacija o njoj i propuštanjem da se ti komentari uklone, može pred sudom države članice u kojoj je središte njezinih interesa i na čijem su području te informacije dostupne na internetu ili su to bile, isticati zahtjev za ispravak informacija, brisanje komentara i naknadu cjelokupne materijalne štete pretrpljene zbog objavljivanja netočnih informacija na internetu?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, treba li članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način:
 - da se središte interesa pravne osobe te prema tome i mjesto u kojemu je šteta prouzročena nalazi u državi članici u kojoj ima sjedište, ili
 - pri određivanju središta interesa pravne osobe, a time i mjesta nastanka štete, treba voditi računa o svim okolnostima, kao što su primjerice sjedište i stalna poslovna jedinica pravne osobe, sjedište njezinih klijenata i način na koji sklapa poslove?

(¹) SL L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2016. uputio Conseil d'État (Belgija) – État belge protiv Maxa-Manuela Nianga

(Predmet C-199/16)

(2016/C 211/46)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État belge

Tuženik: Max-Manuel Nianga

Prethodno pitanje

Treba li, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i vodeći računa o pravu na saslušanje u svakom postupku, koje je sastavni dio poštovanja prava obrane, općeg načela prava Unije, primijenjenog u kontekstu Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom⁽¹⁾, njezin članak 5. tumačiti u smislu da obvezuje nacionalno tijelo da vodi računa o najboljem interesu djeteta, pravu na obiteljski život i zdravstvenom stanju dotičnog državljanina treće zemlje, tijekom donošenja odluke o vraćanju iz članka 3. točke 4. i članka 6. stavka 1. direktive ili tijekom udaljavanja, u smislu članaka 3. točke 5. i članka 8. navedene direktive?

⁽¹⁾ SL L 348, str. 98. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2016. uputio Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança, S.A. protiv ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial, S.A. i drugi

(Predmet C-200/16)

(2016/C 211/47)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança, S.A.

Tuženici: ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial, S.A., Arthur George Resendes, Jorge Alberto Rodrigues Pereira, José Manuel Duque Medeiros, José Octávio Pimentel do Couto Macedo, Márcio Aurélio Mendes, Marco Paulo Viveiros Câmara, Milton César Pimentel Freitas, Milton Miguel Miranda Santos, Nelson Manuel Rego Sousa, Osvaldo Manuel Rego Arruda, Pedro Miguel Amaral Pacheco, Pedro Miguel Costa Tavares, Rui Miguel Costa Tavares, Rui Sérgio Gouveia Terra, Jaime Amorim Amaral Melo, Marcos Daniel Varandas Carvalho, Valter Eurico Rocha da Silva e Sousa

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li situacija opisana u spisu prijenos poduzeća ili pogona, pri čemu je poduzeće ICTS preneseno u poduzeće Securitas nakon što je završen javni natječaj na temelju kojega je Securitasu kao uspješnom ponuditelju dodijeljen ugovor o pružanju nadzornih i sigurnosnih usluga u luci Ponta Delgada na otoku San Miguel (Azori) te predstavlja li to prijenos gospodarske jedinice u smislu članka 1. stavka 1. točke (a) Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾ od 12. ožujka?
2. Predstavlja li situacija opisana u spisu samo pravno sljedništvo konkurentskih poduzeća, na temelju činjenice da je pružanje usluga dodijeljeno poduzeću koje je dobilo navedeni natječaj, koje nije obuhvaćeno pojmom prijenosa poduzeća ili pogona u smislu te direktive?
3. Je li klauzula 13. stavak 2. navedenog kolektivnog ugovora sklopljenog između AES-a [Associação de Empresas de Segurança Privada], AESIRF-a [Associação Nacional das Empresas de Segurança], STAD-a [Sindicato dos Trabalhadores dos Serviços de Portaria, Vigilância, Limpeza Domésticas e Atividades Diversas] i drugih sindikalna udruženja protivna pravu Unije u pogledu definicije prijenosa poduzeća ili pogona iz Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka u dijelu u kojemu se navodi: „ne smatra se prijenosom poduzeća ili pogona ako gospodarski subjekt izgubi klijenta zbog toga što je pružanje usluge dodijeljeno drugom subjektu”?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 2001, L 82, str. 16.), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.)

Žalba koju je 12. travnja 2016. podnio Dirk Andres (stečajni upravitelj u pogledu imovine Heitkamp BauHolding GmbH), ranije Heitkamp BauHolding GmbH protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-203/16 P)

(2016/C 211/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Dirk Andres (stečajni upravitelj u pogledu imovine Heitkamp BauHolding GmbH (zastupnik: W. Niemann, S. Geringhoff, P. Dodos, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- djelomično ukine presudu Općeg suda od 4. veljače 2016. u predmetu T-287/11, kakva proizlazi iz izreke te odluke, u dijelu u kojem je tom presudom odbijena tužba (točke 2. i 3. izreke) i usvoji prvostupanjski zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2011/527/EU od 26. siječnja 2011. o državnoj potpori Njemačke C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) „KStG, Sanierungsklausel” (sanacijska klauzula propisana Zakonom o porezu na dobit) ⁽¹⁾;
- podredno, djelomično ukine presudu Općeg suda iz prethodne točke kakva proizlazi iz izreke te odluke, u dijelu u kojem je tom presudom odbijena tužba (točke 2. i 3. izreke) i predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- da protivnoj stranci naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

Žalitelj se najprije poziva na postupovne pogreške. Tvrdi da Opći sud svoj slijed zaključivanja u pogledu određivanja referentnog okvira, selektivnosti mjere i njezina opravdanja nije obrazložio odnosno da ga je samo proturječno obrazložio i da je pritom istodobno povrijedio žaliteljevo pravo na saslušanje jer nije uzeo u obzir njegove navode.

Žalitelj se nadalje poziva na povredu članka 107. UFEU-a i pritom ističe tri žalbena razloga:

Kao prvo, Opći sud je netočno odredio referentni okvir kada je zbog miješanja prvog i drugog koraka u ispitivanju selektivnosti pogrešno ocijenio da je pravilo o uporabi poreznog gubitka prema članku 8. stavku 1. KStG-a opće pravilo i da je zadržavanje gubitaka u skladu sa „sanacijskom klauzulom” iz članka 8.c stavka 1. KStG-a iznimka od toga pravila. S tim u vezi, Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da je sanacijska klauzula sastavni dio općeg poreznog pravila o prenošenju gubitaka prema članku 10.d EStG-a (Zakon o porezu na prihod) koje ima svoj temelj i u njemačkom ustavnom pravu.

Kao drugo, Opći sud je pogrešno ocijenio da je „sanacijska klauzula” selektivna. Općem sudu je promaknulo da „sanacijska klauzula” uopće ne definira svoje osobno područje primjene, nego stoji na raspolaganju svim poduzetnicima bez obzira na njihovu vrstu i predmet poslovanja. „Sanacijska klauzula” primjenjuje se bez razlike na sve poduzetnike koji dopiju u ekonomske poteškoće. S tim u vezi, Općem sudu je promaknulo i to da se poduzetnici u poteškoćama i zdravi poduzetnici s obzirom na mjerodavni cilj pravila o gubitku prava na prijenos poreznog gubitka, a to je sprečavanje zlouporaba poreznih gubitaka, ne nalaze u činjenično i pravno usporedivim situacijama. U slučaju „sanacijske klauzule” mogućnost zlouporabe poreznih gubitaka isključena je zakonodavčevom ovlašću da konkretizira slučajeve njezine primjene.

Kao treće, Opći sud je pogrešno ocijenio da „sanacijska klauzula” nije opravdana. Žalitelj tvrdi da cilj „sanacijske klauzule” nije davanje poticaja poduzetnicima u poteškoćama, nego se njome želi ostvariti oporezivanje u skladu s načelom oporezivanja prema gospodarskim mogućnostima kao inherentnom cilju njemačkog poreznog prava. Zadržavanjem poreznih gubitaka treba se osobito postići porezno oslobođenje tzv. „prividne dobiti” koja nastaje prestankom potraživanja zajmova na temelju odricanja, i to tako da se njezin iznos prebije s iznosom gubitaka.

(¹) SL L 235, str. 26.

**Žalba koju je 14. travnja 2016. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda
(deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH protiv
Europske komisije**

(Predmet C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Druge stranke u postupku: Heitkamp BauHolding GmbH, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 4. veljače 2016. u predmetu T-287/11, u dijelu u kojem je tom presudom tužba odbijena kao neosnovana,

- u skladu s člankom 61. stavkom 1 Statuta Suda Europske unije poništi Odluku Komisije od 26. siječnja 2011., C (2011) 275 *final* u postupku „državna potpora C 7/2010 – KStG, sanacijska klauzula” (sanacijska klauzula propisana Zakonom o porezu na dobit),
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe jedan žalbeni razlog.

Žalitelj smatra da je povrijeđen članak 107. stavak 1. UFEU-a. Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da članak 8.c stavak 1.a KStG-a (Zakon o porezu na dobit), tzv. sanacijska klauzula, nije selektivna:

- Tzv. sanacijska klauzula nije *prima facie* selektivna jer nema odstupanja od mjerodavnog referentnog okvira i jer je riječ o općoj mjeri koja može koristiti svakom poduzetniku na području države članice.
- Tzv. sanacijska klauzula opravdana je prirodom i općom strukturom poreznog sustava. Sanacijska klauzula opravdana je, kao prvo – načelom oporezivanja prema gospodarskim mogućnostima, kao drugo – suzbijanjem zlouporaba, i to sprečavanjem prijevornih shema i kao treće – objektivnim razlikama između štetnog stjecanja udjela i stjecanja udjela radi sanacije.

Žalba koju je 22. travnja 2016. podnio Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 9. veljače 2016. u predmetu T-639/16, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) protiv Europske komisije

(Predmet C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) (zastupnici: Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efstathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi žalitelja

- da se ukine pobijano rješenje,
- da Sud naloži vraćanje predmeta Općem sudu kako bi donio odluku u skladu s zahtjevima žalitelja koji su usmjereni na poništenje pobijanog akta od 12. lipnja 2014.,
- da se naloži tuženiku snošenje troškova postupka prvog stupnja i postupka povodom žalbe u cijelosti.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj smatra da je pobijano rješenje zahvaćeno pogreškama koji se tiču prava te da ga treba ukinuti zbog ovih razloga:

- 1) očita pogreška koja se tiče prava i nepostojanje obrazloženja u odnosu na zaključak da je predmet T-639/14 postao bespredmetan, s obzirom na to da se takav zaključak temelji na navodnoj „zamjeni” pobijane odluke aktom Komisije od 25. ožujka 2015.,

- 2) povreda načela dobre uprave, pravne sigurnosti i djelotvorne sudske zaštite prilikom donošenja zaključka da je aktom od 25. ožujka 2015. zamijenjen pobijani akt,
 - 3) očita pogreška koja se tiče prava u odnosu na tumačenje i primjenu načela zakonitosti akata tijela Europske unije,
 - 4) iskrivljenje činjenica i povreda prava na očitovanje u odnosu na ocjenu da obrazloženje pobijanog akta „*ne upućuje na državni karakter eventualne potpore u obliku arbitražne odluke*” i očita pogreška u ocijeni u dijelu koji se odnosi na zaključak da će se pravni nedostaci pobijanog akta koje je istaknulo društvo DEI, „*sigurno ispitati (...) u predmetu T-352/15*”,
 - 5) iskrivljenje argumentacije društva DEI koja se odnosi na kriterije na temelju kojih je trebalo donijeti odluku o poništenju postupka u ovom predmetu s obzirom na predstavku od 2012. i očita pogreška koja se tiče prava u odnosu na ocjenu da je predstavka od 2012. „*implicitno*” odbijena aktom Komisije od 25. ožujka 2015. te
 - 6) pogreška koja se tiče prava i očita pogreška u ocijeni kada se zaključilo da svaka stranka mora snositi vlastite troškove.
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 26. travnja 2016. – Strack protiv Komisije

(Predmet T-221/08) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na OLAF-ov spis istrage — Tužba za poništenje — Odluke o prešutnom i izričitom odbijanju pristupa — Izuzeće koje se odnosi na privatnost i integritet pojedinca — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa trećih osoba — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu procesa odlučivanja — Obveza obrazlaganja — Izvanugovorna odgovornost”)

(2016/C 211/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Guido Strack (Köln, Njemačka) (zastupnici: H. Tettenborn i N. Lödler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Costa de Oliveira i B. Eggers, zatim B. Eggers i J. Baquero Cruz, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za poništenje svih Komisijinih prešutnih i izričitih odluka donesenih povodom početnih zahtjeva za pristup dokumentima koje je G. Strack podnio 18. i 19. siječnja 2008. i, s druge strane, zahtjev za naknadu štete.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o zakonitosti prešutnih odluka o odbijanju pristupa dokumentima donesenih u okviru zahtjeva za pristup koje je podnio Guido Strack.
2. Obustavlja se postupak o zakonitosti izričitih odluka o djelomičnom ili potpunom odbijanju pristupa dokumentima, koje su Komisija Europskih zajednica i Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) donijeli u okviru ponovnih zahtjeva za pristup dokumentima G. Stracka od 22. veljače i 21. travnja 2008., u dijelu u kojem ti dokumenti nisu postojali ili više nisu bili raspoloživi, u kojem su ti dokumenti, ili dio njih, bili dostupni javnosti ili u kojem G. Strack priznaje zakonitost odluka o odbijanju pristupa.
3. Poništava se OLAF-ova odluka od 30. travnja 2010. u dijelu u kojem:
 - je pristup dokumentima koji sadrže oznaku „PD” odbijen;
 - je ime G. Stracka skriveno u dokumentima koji sadrže oznaku „PA”;
 - su dokumenti izostavljeni u OLAF-ovu popisu od 30. travnja 2010. ili G. Stracku nisu dostavljeni samo zato što je on bio njihov autor, što ih je posjedovao na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka, ili na drugoj pravnoj osnovi, a da nisu bili otkriveni javnosti ili isključeni iz zahtjeva za pristup, u dijelu u kojem su se odnosili na komunikaciju između OLAF-a i Europskog ombudsmana ili između OLAF-a i G. Stracka i u kojem su se odnosili na potonjeg a da nisu bili dio spisa o predmetnoj istrazi.

4. Poništava se OLAF-ova odluka od 7. srpnja 2010. u dijelu u kojem:

- je pristup dokumentu br. 266 odbijen na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije;
- je pristup dokumentu br. 268 odbijen, osim podataka kojima je G. Strack mogao pristupiti na temelju Uredbe br. 1049/2001 u okviru dostave drugih dokumenata;
- je ime G. Stracka skriveno u evidenciji kretanja priloženoj navedenoj odluci.

5. U preostalom dijelu tužba se odbija.

6. Komisija će snositi vlastite troškove kao i tri četvrtine troškova G. Stracka.

7. G. Strack snosit će četvrtinu vlastitih troškova.

(¹) SL C 223, 30. 8. 2008.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – European Dynamics Luxembourg i dr. protiv EUIPO-a

(Predmet T-556/11) (¹)

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Razvoj softvera i usluge održavanja — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Rangiranje ponuditelja u postupku prema kaskadnom sustavu — Razlozi za isključenje — Sukob interesa — Jednako postupanje — Dužnost pažnje — Kriteriji dodjele — Očita pogreška u ocjeni — Obveza obrazlaganja — Izvanugovorna odgovornost — Gubitak prilike”)

(2016/C 211/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgija), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: N. Korogiannakis, M. Dermizakis i N. Theologou, zatim I. Ampazis i naposljetku M. Sfyri, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: N. Bambara i M. Paolacci, zatim N. Bambara, agenti, uz asistenciju P. Wytincka i B. Hoorelbeke, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje EUIPO-ove odluke, dostavljene dopisom od 11. kolovoza 2011. i donesene u okviru postupka javne nabave AO/029/10, pod naslovom „Razvoj softvera i usluge održavanja”, kojom je odbijena ponuda European Dynamicsa Luxembourg, i drugih povezanih EUIPO-ovih odluka donesenih u okviru istog postupka, među kojima su one kojima je ugovor dodijeljen drugim ponuditeljima, te, s druge strane, zahtjev za naknadu štete.

Izreka

1. Poništavaju se odluka Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), dostavljena dopisom od 11. kolovoza 2011., donesena u okviru postupka javne nabave AO/029/10, pod naslovom „Razvoj softvera i usluge održavanja”, kojom se odbija ponuda European Dynamicsa Luxembourg SA i druge povezane odluke EUIPO-a donesene u okviru istog postupka, među kojima su one kojima se ugovor dodjeljuje trima drugim ponuditeljima u svojstvu uspješnih ponuditelja rangiranih na prvo do trećeg mjesta u skladu s postupkom prema kaskadnom sustavu.

2. EUIPO je dužan naknaditi štetu koju je pretrpio European Dynamics Luxembourg na ime gubitka prilike da mu se dodijeli okvirni ugovor barem kao trećem ugovaratelju u skladu s postupkom prema kaskadnom sustavu.
3. Stranke će u roku od tri mjeseca od objave presude obavijestiti Opći sud o sporazumno utvrđenoj visini iznosa naknade štete.
4. Ako ne postignu sporazum, stranke će Općem sudu u istom roku dostaviti zahtjeve u pogledu visine naknade štete.
5. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 6, 7. 1. 2012.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – Pappalardo i dr. protiv Komisije

(Predmet T-316/13) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Ribarstvo — Očuvanje ribolovnih resursa — Oporavak plavoperajne tune — Hitne mjere o zabrani ribolova okružujućim mrežama plivaricama — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)

(2016/C 211/53)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Italija), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catane, Italija), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Italija) i Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (zastupnici: V. Cannizzaro i L. Caroli, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet i D. Nardi, agenti)

Predmet

Tužba za naknadu štete kojom se zahtijeva popravljjanje štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog donošenja Uredbe Komisije (EZ) br. 530/2008 od 12. lipnja 2008. o utvrđivanju hitnih mjera primjenjivih na plivarice tunolovke koje love plavoperajnu tunu u Atlantskom oceanu istočno od meridijana 45° W i u Mediteranskome moru (SL L 155, str. 9).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC i Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – ANKO protiv Komisije**(Predmet T-154/14) ⁽¹⁾****(„Arbitražna klauzula — Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) — Projekti Perform i Oasis — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahtjev — Zatezne kamate”)**

(2016/C 211/54)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Atena, Grčka) (zastupnici: V. Christianos, S. Paliou i A. Skoulakis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i P. Arenas, agenti, uz asistenciju O. Lytra, odvjetnika)

Predmet

Zahtjevi, utemeljeni na članku 272. UFEU-a, da, s jedne strane, kao prvo, proglasi neosnovanim Komisijin zahtjev za povratom potpora isplaćenih tužitelju prilikom provedbe sporazuma br. 215754 „Une architecture ouverte pour les services accessibles, l'intégration et la normalisation” i br. 215952 „Un système multiparamétrique complexe pour l'évaluation et le suivi effectifs et continus de la capacité motrice dans les cas de la maladie de Parkinson et d'autres maladies neurodégénératives”, koji su sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.), i kao drugo, naloži Komisiji plaćanje iznosa neisplaćenih potpora na temelju navedenih sporazuma, kao i, s druge strane, da naloži tužitelju, kao protuzahtjev, da vrati potpore koje su mu neosnovano isplaćene u okviru tih sporazuma.

Izreka

1. Tužba koju je podnio ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se odbija.
2. Društvu ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias nalaže se da Europskoj komisiji plati iznos od 650 625,37 eura, što odgovara povratu financijskih doprinosa koji su mu isplaćeni na temelju sporazuma br. 215754 „Une architecture ouverte pour les services accessibles, l'intégration et la normalisation” i br. 215952 „Un système multiparamétrique complexe pour l'évaluation et le suivi effectifs et continus de la capacité motrice dans les cas de la maladie de Parkinson et d'autres maladies neurodégénératives”, koji su sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.), uvećan za zatezne kamate od 3. svibnja 2014. uz kamatnu stopu od 3,75 %.
3. Društvu ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – ANKO protiv Komisije**(Predmet T-155/14) ⁽¹⁾****(„Arbitražna klauzula — Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru Šestog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002.-2006.) — Projekti Persona i Terregov — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahtjev — Zatezne kamate”)**

(2016/C 211/55)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Atena, Grčka) (zastupnici: V. Christianos, S. Paliou i A. Skoulakis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i P. Arenas, agents, uz asistenciju O. Lytra, odvjetnika)

Predmet

Zahtjevi, utemeljeni na članku 272. UFEU-a, da, s jedne strane, kao prvo, proglasi neosnovanim Komisijin zahtjev za povratom potpora isplaćenih tužitelju na temelju sporazumâ br. 045459 „Espaces perceptifs promouvant le vieillissement indépendant” i br. 507749 „Impact de l'e-gouvernance sur les services des administrations territoriales”, koji su sklopljeni u okviru Šestog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002.-2006.), i kao drugo, naloži Komisiji plaćanje iznosa neisplaćenih potpora na temelju prvog od navedenih sporazuma, kao i, s druge strane, da naloži tužitelju, kao protuzahtjev, da vrati potpore koje su mu neosnovano isplaćene u okviru tih sporazuma.

Izreka

1. Tužba koju je podnio ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se odbija.
2. Društvu ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias nalaže se da Europskoj komisiji plati iznos od 606 570,61 eura, što odgovara povratu financijskih doprinosa koji su mu isplaćeni na temelju sporazumâ br. 045459, „Espaces perceptifs promouvant le vieillissement indépendant” i br. 507749 „Impact de l'e-gouvernance sur les services des administrations territoriales”, koji su sklopljeni u okviru Šestog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002.-2006.), uvećan za zatezne kamate od 3. svibnja 2014. uz kamatnu stopu od 3,75 %.
3. Društvu ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Zehnder Group International protiv EUIPO-a – Stiebel Eltron (comfotherm)

(Predmet T-267/14) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije comfotherm — Raniji verbalni nacionalni žig KOMFOTHERM — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda — Relevantna javnost — Međuovisnost kriterija”)

(2016/C 211/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Zehnder Group International AG (Gränichen, Švicarska) (zastupnik: J. Krenzel, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Pohlmann, a zatim S. Hanne, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Njemačka) (zastupnici: J. Eberhardt, H. Förster i Y. Holderied, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. veljače 2014. (predmet R 1318/2013-4) koji se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društva Stiebel Eltron GmbH & Co. KG i društva Zehnder Group International AG.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Zehnder Group International AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 194 od 24.6.2014.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – Österreichische Post protiv Komisije**(Predmet T-463/14) ⁽¹⁾**

(„Direktiva 2004/17/EZ — Postupci nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga — Provedbena odluka o izuzimanju određenih usluga u poštanskom sektoru u Austriji od primjene Direktive 2004/17 — Članak 30. Direktive 2004/17 — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”)

(2016/C 211/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Österreichische Post AG (Beč, Austrija) (zastupnici: H. Schatzmann, J. Bleckmann i M. Oder, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Tokár i C. Vollrath, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije 2014/184/EU od 2. travnja 2014. o izuzimanju određenih usluga u poštanskom sektoru u Austriji od primjene Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL L101, str. 4.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.), u mjeri u kojoj i nadalje treba primijeniti tu direktivu u vezi s dodjelom ugovora za određene poštanske usluge u Austriji.

Izreka

1. Provedbena odluka Komisije 2014/184/EU od 2. travnja 2014. o izuzimanju određenih usluga u poštanskom sektoru u Austriji od primjene Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga, poništava se u mjeri u kojoj navodi da tu direktivu i nadalje treba primijeniti u vezi s dodjelom ugovora za poštanske usluge za adresirane pismovne pošiljke među poslovnim korisnicima i između poslovnih korisnika i privatnih korisnika na međunarodnoj razini u Austriji.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Österreichische Post AG snosit će vlastite troškove kao i osam desetina troškova Europske komisije.
4. Komisija će snositi dvije desetine vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Fon Wireless protiv EUIPO-a – Henniger (Neofon)**(Predmet T-777/14) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Neofon — Raniji verbalni nacionalni žig FON — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2016/C 211/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fon Wireless Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J.-B. Devaureix i L. Montoya Terán, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Andreas Henniger (Starnberg, Njemačka) (zastupnik: T. von Groll-Schacht, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. rujna 2014. (predmet R 2519/2013-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Fon Wireless Ltd i Andreasa Hennigera.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 15. rujna 2014. (predmet R 2519/2013-4).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Fon Wireless Ltd.
3. Andreas Henniger snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Gervais Danone protiv EUIPO-a – Mahou (B'lue)**(Predmet T-803/14) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije B'lue — Raniji verbalni žig Europske unije BLU DE SAN MIGUEL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2016/C 211/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Compagnie Gervais Danone (Pariz, Francuska) (zastupnik: A. Lakits-Josse, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: M. Rajh, agent)

Intervenijent u postupku pred Općim sudom, pravni sljednik društva San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA, druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mahou, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: A. Gómez-López, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. rujna 2014. (predmet R 1382/2013-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA i društva Compagnie Gervais Danone.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Compagnie Gervais Danone nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Općeg suda od 26. travnja 2016. – Franmax protiv EUIPO-a – Ehrmann (Dino)

(Predmet T-21/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dino — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje dinosaura — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 211/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Franmax UAB (Vilnius, Litva) (zastupnik: E. Saukalas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: J. Crespo Carrillo, agent, uz asistenciju B. Uriarte Valiente, odvjetnika)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ehrmann AG Oberschönegg im Allgäu (Oberschönegg, Njemačka) (zastupnik: A. Gaul, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. listopada 2014. (predmet R 2012/2013-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Ehrmann AG Oberschönegg im Allgäu i društva Franmax UAB.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Franmax UAB nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Sharif University of Technology protiv Vijeća**(Predmet T-52/15) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprječavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje financijskih sredstava — Potpora iranskoj vladi — Aktivnosti istraživanja i tehnološkog razvoja u vojnim područjima ili područjima povezanim s vojskom — Prava obrane — Pravo na učinkovitu pravnu zaštitu — Pogreška koja se tiče prava i pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Proporcionalnost — Zlorabiti ovlasti — Zahtjev za naknadu štete”)

(2016/C 211/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (zastupnik: M. Happold, barrister)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i M. Bishop, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2014/776/ZVSP od 7. studenoga 2014. kojom se mijenja Odluka 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 325, str. 19.) u mjeri u kojoj je naziv tužitelja upisan na popis koji se nalazi u Prilogu II. Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanja izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL L 195, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.), kao i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1202/2014 od 7. studenoga 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 325, str. 3), u mjeri u kojoj je naziv tužitelja upisan na popis koji se nalazi u Prilogu IX. Uredbe Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL L 88, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.), i s druge strane, zahtjev za naknadu štete.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Sharif University of Technology snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – Jääkiekon SM-liiga protiv EUIPO-a (Liiga)**(Predmet T-54/15) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Liiga — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 211/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Jääkiekon SM-liiga Oy (Helsinki, Finska) (zastupnik: L. Laaksonen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Schifko i E. Śliwińska, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. prosinca 2014. (predmet R 576/2014-2) koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka Liiga kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Jääkiekon SM-liiga Oy nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2016. – Niagara Bottling protiv EUIPO-a (NIAGARA)

(Predmet T-89/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig NIAGARA — Apsolutni razlozi za odbijanje — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 211/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Niagara Bottling LLC (Ontario, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Jakab, A. Schifko i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. prosinca 2014. (predmet R 784/2014-5) koja se odnosi na međunarodnu registraciju verbalnog žiga NIAGARA u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Niagara Bottling LLC nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

**Presuda Općeg suda od 28. travnja 2016. – L'Oréal protiv EUIPO-a – Theralab (VICHY
LABORATOIRES V IDÉALIA)**

(Predmet T-144/15) ⁽¹⁾

*(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije VICHY
LABORATOIRES V IDÉALIA — Raniji verbalni žig Europske unije IDEALINA — Relativni razlog za
odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/
2009”)*

(2016/C 211/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Paris, Francuska) (zastupnik: J. Sena Mioludo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Lukošūtė, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugal)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. siječnja 2015. (predmet R 1097/2014-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos i društva L'Oréal.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu L'Oréal, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

Rješenje Općeg suda od 21. travnja 2016. – Inclusion Alliance for Europe protiv Komisije

(Predmet T-539/13) ⁽¹⁾

*(„Tužba za poništenje — Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske
aktivnosti (2007. – 2013.) — Projekti MARE, Senior i ECRN — Povrat dijela isplaćenog financijskog
doprinosa — Odluka o izvršenju — Priroda tužbenih razloga — Tužba koja je djelomično očito
nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana”)*

(2016/C 211/65)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: S. Famiani, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: L. Di Paolo i F. Moro, agenti, uz asistenciju D. Gulloa, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2013) 4693 *final* od 17. srpnja 2013. o povratu iznosa od 212 411,89 eura, uvećanog za kamate koje tužitelj mora platiti u okviru projekata MARE, Senior i ECRN.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Inclusion Alliance for Europe GEIE* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 15, 18. 1. 2014.

Tužba podnesena 18. veljače 2016. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba protiv EUIPO-a – ING-DIBa (WIDIBA)

(Predmet T-83/16)

(2016/C 211/66)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Italija), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milano, Italija) (zastupnici: L. Trevisan i D. Contini, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druška stranka pred žalbenim vijećem: ING-DIBa AG (Frankfurt na Majni, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „WIDIBA” – prijava za registraciju br. 12 192 308

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2015. u spojenim predmetima R 112/2015-2 i R 190/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu nije prihvaćen zahtjev *restitutio in integrum* i vrati predmet žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje;

U slučaju da ne prihvati zahtjev pod 1),

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu je potvrđena odluka odjela za prigovore o odbijanju prijave žiga br. 12 192 308 u odnosu na određene proizvode i usluge te utvrdi da je prijava žiga Europske unije br. 12 192 308 podobna za registraciju za takve proizvode i usluge ili, podredno, da vrati predmet EUIPO-u kako bi isti donio odgovarajuće mjere;

U svakom slučaju,

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu je prihvaćena žalba ING-DIBa-a u odnosu na kreditne kartice te utvrdi da je prijava žiga Europske unije br. 12 192 308 podobna za registraciju za takve proizvode ili, podredno, vrati predmet EUIPO-u kako bi isti donio odgovarajuće mjere

U svakom slučaju,

- naloži EUIPO-u snošenje, osim vlastitih, i troškova koje su društvima Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Wise Dialog Bank SpA nastali u ovom postupku kao i u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 81. stavka 1. i članka 60. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 18. veljače 2016. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba protiv EUIPO-a – ING-DIBa (widiba)

(Predmet T-84/16)

(2016/C 211/67)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Italija), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milan, Italija) (zastupnici: L. Trevisan i D. Contini, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: ING-DIBa AG (Frankfurt na Majni, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelji prijave spornog žiga: tužitelji

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „widiba” – prijava za registraciju br. 12 192 415

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2016. u spojenim predmetima R 113/2015-2 i R 174/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu nije prihvaćen zahtjev *restitutio in integrum* i vrati predmet žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje;

U slučaju da ne prihvati zahtjev pod 1),

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu je potvrđena odluka odjela za prigovore o odbijanju prijave žiga br. 12 192 415 u odnosu na određene proizvode i usluge te utvrdi da je prijava žiga Europske unije br. 12 192 415 podobna za registraciju za takve proizvode i usluge ili, podredno, da vrati predmet EUIPO-u kako bi isti donio odgovarajuće mjere;

U svakom slučaju,

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojemu je prihvaćena žalba ING-DIBa-a u odnosu na kreditne kartice te utvrdi da je prijava žiga Europske unije br. 12 192 415 podobna za registraciju za takve proizvode ili, podredno, vrati predmet EUIPO-u kako bi isti donio odgovarajuće mjere

U svakom slučaju,

- naloži EUIPO-u snošenje, osim vlastitih, i troškova koji su društvima Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Wise Dialog Bank SpA nastali u ovom postupku kao i u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 81. stavka 1. i članka 60. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 18. ožujka 2016. – Sandvik Intellectual Property protiv EUIPO-a – Unipapel (ADVEON)

(Predmet T-115/16)

(2016/C 211/68)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Sandvik Intellectual Property AB (Sandviken, Švedska) (zastupnik: S. Maaßen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na riječ s uobičajenim fontovima „ADVEON” – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 164 374

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. siječnja 2016. u predmetu R 738/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku,
- preinači pobijanu odluku na način da se odbija prigovor te da se utvrđuje dopuštenom oznaku međunarodne registracije IR 1164374 u odnosu na Europsku uniju,
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka ili

- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupka,
- prekine postupak dok Sud Europske unije ne donese svoju odluku u postupku povodom zahtjeva za prethodnu odluku Högsta domstolen (Švedska) podnesenog 7. prosinca 2015. u predmetu Länsförsäkringar AB protiv A/S Matek (predmet C-654/15).

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. travnja 2016. – Dröge i dr. protiv Komisije

(Predmet T-142/16)

(2016/C 211/69)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Katharina Dröge (Berlin, Njemačka), Britta Haßelmann (Berlin) i Anton Hofreiter (Berlin) (zastupnik: W. Cremer, profesor)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tuženikovu usmenu i u biti neobjavljenu izjavu volje u vezi sa sklapanjem međunarodnog ugovora između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država, a koja se tiče detaljnih pravila za pristup dokumentima u vezi s pregovorima o Transatlantskom trgovinskom i investicijskom partnerstvu (tzv. TTIP dokumenti), utvrdi ništavom ili, podredno, protivnom pravu Unije, u dijelu u kojem je sukladno tim pravilima prilikom obavljanja uvida u te dokumente u posebno uređenim TTIP čitaonicama zastupnicima parlamenata država članica beziznimno zabranjeno povesti svoje suradnike, u pogledu kojih je obavljena sigurnosna provjera, uključujući i suradnike iz kluba zastupnika (u pogledu pravnog uređenja pristupa vidjeti Prilog III. Dokumenta Vijeća br. 14029/15);
- poništi tuženikovu prethodnu (usmenu) i u biti neobjavljenu odluku o odobrenju međunarodnog ugovora (u daljnjem tekstu: odluka o odobrenju), a koja se odnosi na davanje gore navedene izjave volje, u dijelu u kojem je sukladno tom ugovoru prilikom obavljanja uvida u te dokumente u posebno uređenim TTIP čitaonicama zastupnicima parlamenata država članica beziznimno zabranjeno povesti svoje suradnike, u pogledu kojih je obavljena sigurnosna provjera, uključujući i suradnike iz kluba zastupnika;
- poništi tuženikovu (usmenu) odluku donesenu nakon sklapanja međunarodnog ugovora ili neobvezujućeg političkog sporazuma sa Sjedinjenim Američkim Državama u pogledu pravnog uređenja pristupa TTIP dokumentima, a kojom je to uređenje postalo pravno obvezno kao propis Unije (u daljnjem tekstu: odluka o uređenju pristupa), u dijelu u kojem je sukladno tom uređenju prilikom obavljanja uvida u te dokumente u posebno uređenim TTIP čitaonicama zastupnicima parlamenata država članica beziznimno zabranjeno povesti svoje suradnike, u pogledu kojih je obavljena sigurnosna provjera, uključujući i suradnike iz kluba zastupnika;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Povreda članka 10. stavka 3. druge rečenice UEU-a u vezi s člankom 1. drugim stavkom UEU-a

Tužitelji tvrde da je člankom 10. stavkom 3. drugom rečenicom za Uniju i njezina tijela uspostavljena prisilna i objektivnopravna obveza da svoje odluke donose na što otvoreniji način. Ta obveza u pogledu pronalaženja najboljeg rješenja (optimizacijska obveza), koja je naglašena člankom 1. drugim stavkom UEU-a i teži ostvarenju najveće transparentnosti odlučivanja na razini Unije, može se dakako ograničiti ako u pojedinačnom slučaju postoji razlog za opravdanje u obliku legitimnog cilja prava Unije i ako je ograničenje prikladno, nužno i proporcionalno s obzirom na ostvarenje tog cilja. Takvi razlozi, međutim, ne postoje u odnosu na uskraćivanje mogućnosti da zastupnici u nacionalnim parlamentima prilikom pristupa TTIP dokumentima povedu suradnike iz kluba zastupnika u pogledu kojih je obavljena sigurnosna provjera.

Nadalje, ne može se opravdati čak ni to da građani Unije nemaju pristup TTIP dokumentima, kako su izloženi u čitaonicama.

Odredba članka 10. stavka 3. druge rečenice UEU-a povrijeđena je već zbog toga što se tuženikovo ovlaštenje za pregovore o TTIP-u proteže i na predmete koji su u nadležnosti država članica.

2. Drugi tužbeni razlog: Povreda članka 15. stavka 1. UFEU-a u vezi s člankom 1. drugim stavkom UEU-a, zbog istih razloga koji su navedeni u prvom tužbenom razlogu

Tužba podnesena 11. travnja 2016. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor protiv Komisije**(Predmet T-149/16)**

(2016/C 211/70)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: P. Glazener, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije C(2015) 5274 od 31. srpnja 2015. o utvrđivanju popisa prijedloga koji su izabrani za primanje financijske pomoći Europske unije u okviru Instrumenta za povezivanje Europe (CEF) – Prometni sektor, koja je donesena nakon poziva za podnošenje prijedloga objavljenog 11. rujna 2014. na temelju Višegodišnjeg radnog programa;
- naloži Komisiji da donese novu odluku u odnosu na tužiteljev prijedlog, u skladu s presudom Općeg suda, u roku tri mjeseca do dana donošenja presude;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni

- Ocjena tužiteljeva prijedloga nepravilna je u pogledu kriterija dodjele koji se odnose na značaj, utjecaj i kvalitetu. Na temelju pravilne ocjene tih kriterija dodjele prijedlog je trebao biti izabran za sufinanciranje iz sredstava Europske unije.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja

- Komisija je donošenjem pobijane odluke prekršila načelo jednakog postupanja, s obzirom na to da nije izabrala tužiteljev prijedlog, dok je izabrala druge slične prijedloge koji se odnose na tehnologije smanjivanja emisija.

Tužba podnesena 6. travnja 2016. – Ecolab USA protiv EUIPO-a (ECOLAB)

(Predmet T-150/16)

(2016/C 211/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. Töbelmann i C. Menebröcker, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na znak „ECOLAB” – prijava za registraciju br. 1 180 255

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. siječnja 2016. u predmetu R 644/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) te članka 7. stavka 2. Uredbe o žigu Europske unije;
 - Povreda načela jednakog postupanja i pravne sigurnosti;
 - Povreda članka 75. prve rečenice Uredbe o žigu Europske unije.
-

Tužba podnesena 11. travnja 2016. – Megasol Energie protiv Komisije**(Predmet T-152/16)**

(2016/C 211/72)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Megasol Energie AG (Deitingen, Švicarska) (zastupnik: T. Wegner, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ništavim provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/185 i 2016/184 od 11. veljače 2016.;
- podredno, proglasi ništavim provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/185 i 2016/184 od 11. veljače 2016., u dijelu u kojem je u njima određena antidampinška i kompenzacijska pristojba na solarne module koje tužitelj uvozi u Uniju, a koji sadržavaju solarne ćelije podrijetlom iz Tajvana što su ih poslali poduzetnici izuzeti od tih mjera;
- podredno, proglasi ništavim provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/185 i 2016/184 od 11. veljače 2016., u dijelu u kojem je u njima određena antidampinška i kompenzacijska pristojba na solarne module koje tužitelj uvozi u Uniju, a koji sadržavaju solarne ćelije podrijetlom iz Tajvana što su ih poslali različiti poduzetnici;
- krajnje podredno, proglasi ništavim provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/185 i 2016/184 od 11. veljače 2016., u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje ispitnog postupka u pogledu izvoza iz Švicarske

Tužitelj tvrdi da se antidampinške pristojbe smiju proširiti samo ako su ispunjene pretpostavke iz članka 13. Antidampinške uredbe (u daljnjem tekstu: AU). To znači da je u odnosu na predmetni izvoz trebalo pokrenuti i stvarno provesti postupak u svrhu sprečavanja izbjegavanja mjera.

Budući da tužitelj iz Švicarske u Uniju uvozi solarne module i da u odnosu na Švicarsku protivno članku 13. stavku 3. AU-a nije pokrenut nikakav ispitni postupak, tužiteljevi solarni moduli nisu smjeli biti obuhvaćeni tim mjerama.

2. Drugi tužbeni razlog: pogrešno utvrđeno činjenično stanje s obzirom na Tajvan

Komisija je protivno članku 13. stavku 1. trećoj rečenici AU-a pogrešno utvrdila činjenično stanje prema kojem je došlo do promjene u strukturi trgovine između Kine i Tajvana. Statistički podaci o trgovini pokazivali su nelogičnosti. Utvrđene vrijednosti nisu dopuštale zaključak da je izvršen prekrcaj preko Tajvana. Nadalje, u pogledu Tajvana ne postoji značajna promjena strukture u trgovini jer je porast izvoza iz Tajvana bio tek neznatan.

3. Treći tužbeni razlog: nepostojanje utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na Švicarsku

Nije se moglo odrediti proširene carine na solarne module koje tužitelj izvozi već zbog toga što u pogledu trgovinskih odnosa između Kine i Švicarske uopće nije utvrđena promjena u strukturi trgovine u smislu članka 13. stavka 3. AU-a.

4. Četvrti tužbeni razlog: Nepostojanje neopravdane promjene u strukturi trgovine

Čak ako bi u pogledu Tajvana i Švicarske postojala promjena u strukturi trgovine, što ovdje nije slučaj, Komisija ipak nije utvrdila da za to nema opravdanja.

5. Peti tužbeni razlog: Pogreška u ocjeni Komisije prilikom donošenja pobijanih uredbi zbog nemogućnosti da se na tužitelja primijeni izuzeće pomoću računa na temelju preuzete obveze

Dok poduzetnici iz Unije mogu uvoziti robu s izuzećem od tih mjera pomoću računa na temelju preuzete obveze, tužitelj nema tu mogućnost. Naime, tekst izjave o preuzimanju obveze nije prilagođen poduzetnicima iz trećih zemalja koji upotrebljavaju čelije iz Malezije ili Tajvana.

6. Šesti tužbeni razlog: Pogreška u ocjeni Komisije prilikom donošenja pobijanih uredbi zbog povrede temeljnih prava Unije i Sporazuma između Europske ekonomske zajednice i Švicarske konfederacije (u daljnjem tekstu: Sporazum EEZ/Švicarska)

Tužitelj se na kraju poziva na povredu slobode izbora zanimanja i poduzetništva (članci 15. i 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u daljnjem tekstu: Povelja), pravo vlasništva (članak 17. Povelje) i načela jednakosti (članak 20. Povelje), jer je osobito u odnosu na poduzetnike iz Unije stavljen u nepovoljan položaj. Sporazumom EEZ/Švicarska zabranjena je diskriminacija poduzetnika iz država ugovornica.

Tužba podnesena 6. travnja 2016. – CFA Institute protiv EUIPO-a – Bloss i drugi (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)

(Predmet T-155/16)

(2016/C 211/73)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: S. Rohlfing i G. Engels, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Michael Bloss (Nürtingen, Njemačka), Dietmar Ernst (Nürtingen), Joachim Häcker (Nürtingen)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelji prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE” – prijava za registraciju br. 9 569 765

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. siječnja 2016. u predmetu R 454/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku,

- prihvati prigovor kojeg je tužitelj podnio protiv prijave žiga drugih stranaka pred žalbenim vijećem br. 9 569 765,
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, ili
- u slučaju da se druge stranke pred žalbenim vijećem uključe u postupak kao intervenijenti, naloži drugim strankama pred žalbenim vijećem snošenje troškova koji su tužitelju nastali u postupku povodom prigovora pred EUIPO-om i u postupku pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 7. travnja 2016. – CFA Institute protiv EUIPO-a – Ernst i Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)

(Predmet T-156/16)

(2016/C 211/74)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: S. Rohlfing i G. Engels, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Dietmar Ernst (Nürtingen, Njemačka), Joachim Häcker (Nürtingen)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelji prijave spornog žiga: druge stranke pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM” – prijava za registraciju br. 9 569 658

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. siječnja 2016. predmetu R 9/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku,
- prihvati prigovor koji je tužitelj podnio protiv prijave žiga drugih stranaka pred žalbenim vijećem br. 9 569 658,
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, ili

- u slučaju da se druge stranke pred žalbenim vijećem uključe u postupak kao intervenijenti, naloži drugim strankama pred žalbenim vijećem snošenje troškova koji su tužitelju nastali u postupku povodom prigovora pred EUIPO-om i u postupku pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 15. travnja 2016. – Metronia protiv EUIPO-a – Zitro IP (TRIPLE O NADA)**(Predmet T-159/16)**

(2016/C 211/75)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Metronia, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: A. Vela Ballesteros, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „TRIPLE O NADA” – prijava za registraciju br. 11 603 529*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2016. u predmetu R 2605/2014-4**Tužbeni zahtjevi***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- prihvati tužbeni zahtjev podnesen protiv odluke žalbenog vijeća od 15. veljače 2016. kojom se dodjeljuje predmetni žig Europske unije;
- drugoj strani naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 15. travnja 2016. – Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni protiv Komisije**(Predmet T-172/16)**

(2016/C 211/76)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni SRL (Catania, Italija) (zastupnik: E. Castorina, *avvocato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije (EU) 2016/195 *final* C(2015) 5549 od 14. kolovoza 2015., objavljenu u Službenom listu Europske unije od 18. veljače 2016. u dijelu (članak 4. stavak 5.) u kojem se navodi da „Italija obustavlja plaćanje svih neisplaćenih potpora iz svih programa iz članka 1. s učinkom od dana donošenja ove odluke” te svih onih dijelova na temelju kojih može doći do zastare zahtjeva tužitelja za povrat iznosa plaćenog Agenzia delle entrate koji prelazi 10 % paušalnog iznosa njihove porezne obveze (godine 1990.-1992.) u smislu članka 9. stavka 17. Zakona br. 289/2002, prava na kojem se temelji odluka suda u talijanskom pravnom sustavu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

- U tom se pogledu ističe da se, iako je Komisija u pobijanoj odluci utvrdila (za razliku od drugih poduzetnika koji su uplatu ograničili na 10 % dužnog iznosa), što zbog činjeničnih, što zbog pravnih razloga, objektivnu nemogućnost povrata državne potpore, ne može nijekati – a da se pritom ne povrijede navedena načela – postojanje prava tužitelja na povrat iznosâ koji su plaćeni a koji prelaze obvezu predviđenu Zakonom br. 289/2002; drukčija bi odluka dovela do neželjenog i u najtežem obliku različitog postupanja između tužitelja i poduzetnika Regije Catania koji su odlukom sada u potpunosti isključeni od plaćanja 90 % iznosa neplaćenog poreza.

Naime, upravo zbog učinka pobijane odluke Europske komisije nastaje na štetu tužitelja neosnovana tržišna prednost za sve druge poduzetnike, u odnosu na štetu koju je tužitelj pretrpio uslijed prirodne katastrofe koja je nastala pred više od deset godina prije dana donošenja odluke od 14. kolovoza 2015. Sukladno talijanskim propisima poduzetnici nisu dužni čuvati upravne i računovodstvene dokumente dulje od 10 godina. Stoga tužitelj više ne može dokazati da je pretrpio štetu koja bi bila usporediva s onom iz članka 107. UFEU-a, čime se očito krše načela jednakosti, prava obrane, zaštite legitimnih očekivanja (članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članci 2., 6., 9. i 21. UFEU-a) i narušavanja tržišnog natjecanja u uvjetima jednakog tretmana gospodarskih subjekta.

Tužba podnesena 18. travnja 2016. – Wessel-Werk protiv EUIPO-a – Wolf PVG (mlaznice za usisivače)

(Predmet T-174/16)

(2016/C 211/77)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Njemačka) (zastupnik: C. Becker, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 725932-0004 (mlaznica za usisivače)

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. veljače 2016. u predmetu R 1652/2014-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- strankama koje izgube spor naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002;
- Povreda članka 63. stavka 1. Uredbe br. 6/2002;
- Povreda članka 62. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 18. travnja 2016. – Wessel-Werk protiv EUIPO-a – Wolf PVG (mlaznice za usisivače)

(Predmet T-175/16)

(2016/C 211/78)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Njemačka) (zastupnik: C. Becker, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 725932-0008 (mlaznica za usisivače)

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. veljače 2016. u predmetu R 1725/2014-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- strankama koje izgube spor naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002;
- Povreda članka 63. stavka 1. Uredbe br. 6/2002;
- Povreda članka 62. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Mema protiv CPVO-a (Braeburn 78 (11078))**(Predmet T-177/16)**

(2016/C 211/79)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Mema GmbH I.G. (Terlan, Italija) (zastupnik: B. Breitinger i S. Kirschstein-Freund, odvjetnici)

Tuženik: Ured Zajednice za biljne sorte (CPVO)

Podaci o postupku pred CPVO-om

Predmetno oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice: Braeburn 78 (11078) – Sortenanmeldung Nr. 2009/0954

Pobijana odluka: odluka žalbenog vijeća CPVO-a od 12. veljače 2016. u predmetu A001/2015.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i predmet vrati žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje uz uputu da ukine prvostupanjsku pobijanu odluku CPVO-a i obveže CPVO da provede dodatno ispitivanje u skladu s člankom 57. stavkom 3. Uredbe br. 2100/94;
- podredno, poništi odluku žalbenog vijeća CPVO-a od 12. veljače 2016. (predmet A 001/2015);
- podredno, ako ne udovolji prvom i drugom zahtjevu, odredi prekid postupka povodom tužbe u skladu s člankom 69. točkom (d) Poslovnika Općeg suda koji je na snazi od 1. srpnja 2015. (u daljnjem tekstu: Poslovnik) do donošenja pravomoćne odluke u postupku prema članku 21. stavku 1. Uredbe br. 2100/94 radi ukidanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu za referentnu sortu „Royal Braeburn” (prijava br. 1998/1082; sorta br. 11960). Potonji zahtjev je istaknut opreza radi, ovisno o tome hoće li referentna sorta biti ukinuta ili će se pokazati da je Angers-Beaucouzé kao ispitna sorta bio i da jest neprikladan (vidjeti stavak 12.) pa je, stoga, dodatno ispitivanje bilo odnosno nije bilo potrebno.
- naloži CPVO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Zloupotreba prava – povreda članka 57. stavka 3. Uredbe br. 2100/94;
- Povreda jednog od pravnih pravila mjerodavnog prilikom primjene Uredbe br. 2100/94;
- Povreda točke 57. Protokola CPVO-a za sorte jabuka;

- Povreda odsjeka IV. Protokola CPVO-a za sorte jabuka;
- povreda članka 75. druge rečenice Uredbe br. 2100/94 – pravo na saslušanje;
- povreda članka 75. prve rečenice Uredbe br. 2100/94 – nepotpuno obrazloženje.

Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Policolor protiv EUIPO-a – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Predmet T-178/16)

(2016/C 211/80)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Policolor SA (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: M. Comanescu, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Policolor” – prijava za registraciju žiga br. 10 277 176

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. siječnja 2016. u predmetu R 346/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači pobijanu odluku u cijelosti;
- posljedično, poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku odjela za prigovore EUIPO-a od 16. prosinca 2014. povodom prigovora br. B 1 991 457;
- odbije prigovor koji je intervenijent podnio u odnosu na registraciju žiga Europske unije br. 10 277 176;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci pred žalbenim vijećem EUIPO-a snošenje troškova, uključujući one koji su nastali u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
 - povreda članka 75. stavka 1. Uredbe br. 2015/2424.
-

SLUŽBENIČKI SUD

Tužba podnesena 23. ožujka 2016. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-141/15)

(2016/C 211/81)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Komisije kojom odbija tužitelju vratiti odbitke od plaće na temelju članka 24. stavka 4. Priloga IX. Pravilnika o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku Komisije od 13. ožujka 2015. kojom se odbija zahtjev tužitelja za povrat iznosa odbijenih od plaće u skladu s odlukom od 14. prosinca 2006.;
- Naložiti Komisiji da tužitelju vrati navedene odbitke uvećane za složenu kamatu po stopi određenoj u članku 12. Priloga XII. Pravilnika o osoblju;
- Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Rješenje Službeničkog suda od 26. travnja 2016. – Claus protiv Komisije

(Predmet F-101/12) ⁽¹⁾

(2016/C 211/82)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 147, 25. 5. 2013., str. 36.

